REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton

APRIL 10th, 1964 - No. 641 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Om te Onthouden

"De Apostolische Geloofsbelijdenis zegt, dat Jezus nederdaalde ter helle. Geloven wij, dat Hij dit gedaan heeft? De belijdenis zegt ook: 'Ik geloof in de wederopstanding des vleses.' Doen we dit? Kunnen wij dit? Het minste wat we doen kunnen is uiteen te zetten, dat deze woorden niet op ons physieke lichaam betrekking hebben. Dit zijn voorbeelden van de ongelukkige methoden die wij gebruiken om de ondoorgrondelijke rijkdmmen van Christus aan anderen door te geven. De kerk is een zeer conservatief instituut. De geestelijken wensen de goede oude zielen niet te verontrusten, die willen blijven zoals hun vaders waren ten dage dat zij geboren werden.

Is het mogelijk, dat ten lange leste ongeduldige en bezorgde 'leken' meer eerlijkheid en betere communicatie-methoden eisen van hun predikanten? Wij hebben de plicht precies zo met de tijd mee te gaan als de wetenschapsmensen."

Dit is een vertaald gedeelte van de visie, die de Rev. George W. Goth ten beste gaf in het speciale paasnummer van de **Star Weekly** van 28 maart j.l. Over dit paasnummer hebben wij in ons nummer van verleden week reeds getracht enkele gedachten weer te geven. Wij laten het overige van dit paasnummer nu verder rusten en lichten alleen het bovengenoemde er uit.

Waarschijnlijk heeft deze dominee van de United Church niet helemaal ongelijk, als hij zegt, dat de mensen ongeduldig en bezorgd zijn en daarom wat beters van hun predikanten verwachten. Het valt moeilijk te ontkennen, dat er een zekere gelatenheid bij het kerkvolk valt te bespeuren. Zeker, wij allen verwachten een preek als wij naar de kerk gaan. En wij taxeren die preek ook wel. Het is echter maar de vraag welke maatstaven er worden aangelegd bij het maken en bij het aanhoren van vele preken. Hierin zouden wij deze predikant wel willen bijvallen: als het er ons inderdaad om te doen is, de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus door te geven, blijft er nog wel iets te wensen over. De vraag is in het geheel niet overbodig of het in preken maken en beluisteren gaat om de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus, om de openbaring van God. Enig ongeduld en enige bezorgdheid zou hier niet misplaatst zijn. Er zijn nog al eens preken, die veel gelijkenis vertonen met kerstkaarten: er is wel veel schittering aan de buitenkant, maar de boodschap heeft niet veel om het lijf.

Maar laten wij dit punt nu verder laten rusten. Want behoudens het voorgaande zijn wij het helemaal niet met Mr. Goth eens. Als wij hem goed begrijpen wil hij eigenlijk dit zeggen, dat wij precies zo met de tijd mee moeten gaan als de wetenschapsmensen, en dit betekent, dat wij niet iets moeten presenteren, wat wij niet met ons verstand kunnen beheersen. "Wederopstanding des vleses?", kom aan nu, wie gelooft dit nu nog? Wie neemt nu aan, dat die lichamen van ons en van hen die voor ons reeds gestorven zijn, weer zullen worden opgewekt? Die lichamen verteren toch? En wat te denken van al diegeen, die door een ongeluk, door een vliegramp of door een zeeramp getroffen zijn, of die in een brand omgekomen zijn? Of sterker nog, wat te denken van die mensen, die voor hun dood bepaalde delen van hun lichaam beschikbaar hebben gesteld voor anderen, die daardoor in het leven behouden konden worden? Is het geen dwaasheid om, met al deze feiten voor ogen, toch te blijven volhouden, dat onze lichamen zullen worden opgewekt op de jongste dag? Dat kan je wel vertellen aan mensen, zegt Mr. Goth, die willen blijven leven in de tijd en in de gedachtengang van hun vaders ten tijde van hun geboorte, maar dit mag men niet verwachten van mensen, die met hun tijd meegaan.

En laten wij het maar bekennen, dit klinkt niet onverstandig. Waar maken wij ons eigenlijk druk om?

Groot-Brittannie will export naar Canada uitbreiden

Tijdens zijn bezoek aan Canada heeft de Britse Eerste Minister Home de Canadezen laten weten, dat hij geen genoegen kan nemen met het Britse tekort op de handelsbalans met Canada. Hij zei, dat nog dit voorjaar getracht zal worden de verkoop van Britse goederen in Canada uit te breiden. De huidige situatie, waarbij Groot-Brittannië voor $ 500 miljoen aan goederen koopt, achtte hij onbevredigend.

De Britse premier leverde scherpe kritiek op de Canadese antidumpwetten, doch hij gaf ook toe dat de Britse exporteurs zich harder zullen moeten inspannen bij het bewerken van de Canadese markt. Ook andere landen, aldus de Britse Eerste Minister, ondervinden hinder van de Canadese antidumpwetten, maar hij vond het wat Groot-Brittannië betreft wel frappant dat dit land, dat toch met succes andere moeilijke markten had bewerkt, in Canada niet tot bevredigende resultaten schijnt te kunnen komen.

Deze uitlatingen van de Britse staatsman hebben in de Canadese pers nogal wat reacties verwerkt. Men gelooft namelijk niet, dat de anti-dumpwetten in Canada de werkelijke oorzaak zijn van de devaluatie van de Canadese dollar en de tijdelijke heffing van de surcharges, die noodzakelijk werd toen medio 1962 in Canada een deviezencrisis ontstond. Door de devaluatie is de concurrentiekracht van de Canadese industrie op de eigen (binnenlandse) markt vergroot. De surcharges blokkeerden de import lang genoeg om in Canada voor vroeger geïmporteerde produkten eigen produktie-mogelijkheden op te zetten. Deze produktie bleef in stand, ook toen de surcharges werden afgeschaft.

Het Britse tekort op de Brits-Canadese handelsbalans is overigens voor een veel groter deel toe te schrijven aan de vergroting van de Canadese export naar Groot-Brittannië dan aan de vermindering van de Canadese import uit dat land. De toegenomen Canadese uitvoer is niet alleen te danken aan de devaluatie van de dollar, maar ook aan het feit dat de Britse markt gemakkelijker toegankelijk voor Canadese goederen is geworden. Daarnaast hebben Britse exporteurs de laatste jaren vooruitlopend op een mogelijke aansluiting van hun land bij de Euromarkt, zich wat van Canada afgewend en zich in toenemende mate bezig gehouden met het zoeken naar afzet op het Europese continent. Deze ontwikkeling is door de weigering van Frankrijk, Groot-Brittannië toe te laten, niet verzwakt. Er is zelfs, aldus meent men in Canada, in Europa de neiging te bespeuren de aankopen van Britse goederen te bevorderen, ter compensatie van de Franse halsstarrigheid.

Tenslotte wordt nog opgemerkt, dat Groot-Brittannië vroeger naar Canada veel kapitaalsgoederen exporteerde. De vraag naar deze goederen in Canada is in 1960 en volgende jaren sterk teruggelopen. Ook de snelle toeneming van de Britse auto-export naar Canada en de eveneens abrupte vermindering hiervan, hebben een rol gespeeld.

Men vindt dan ook, dat de Britse premier het zich wel wat gemakkelijk heeft gemaakt door met name de Canadese anti-dumpwetten als hoofdoorzaak van de sterk verminderde export van Britse goederen naar Canada aan te wijzen.

Dit zijn de Indonesische Minister van Buitenlandse Zaken, Dr. Soebandrio en zijn echtgenote, die op 1 april voor een bezoek aan Nederland op Schiphol zijn aangekomen. (Zie onderstaand artikeltje.)

Ongeveer twee weken geleden hebben wij Paasfeest gevierd. Natuurlijk, toen hebben wij gedacht aan de opstanding van de Heiland, maar als wij er nu even goed aan terugdenken, wat hebben wij toen herdacht? Aan het verhaal, dat ons van kind af aan reeds is verteld? Hebben wij onszelf misschien opgewerkt tot een zekere stemming, tot een gevoel van overwinning? Wat hebben de preken, die wij hoorden, ons gezegd? Hebben zij iets gezegd? Of waren ook die preken misschien afgestemd op een zekere kunstmatig opgewekte hoera-stemming? Met andere woorden: wat is er reëel in onze paasfeest-viering geweest?

Toen wij aan het lijden van Jezus dachten, hadden wij misschien minder moeiljkheden. Natuurlijk, wij beseffen heel goed, dat wat Jezus doormaakte ons besef te boven gaat. Maar toch... wij voelden ons dicht bij Hem. Wij konden hem tot op zekere hoogte nog volgen. Maar met die opstanding gaat de werkelijkheid voor ons gauw verloren. Al zeggen wij dit niet, de opstanding heeft iets onwerkelijks, iets waarbij wij moeilijk aanrakingspunten in ons alledaagse leven kunnen vinden.

Zo ergens, dan blijkt wel hier dat het geloof een gave is en geen conclusie van verstandelijke overwegingen. Het is dan ook niet voor niets, dat de Bijbel ons voorhoudt "in gedachtenis te houden, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt". (2 Tim. 2:8). Als wordt ons gezegd: ook al zou alles er tegen in opspraak komen, laat dit je niet ontglippen, houdt dit vast, dat Hij uit de doden is opgewekt. Als wij menen, dat wij één met Hem zijn in Zijn lijden, dan moeten wij ook één met Hem kunnen zijn in Zijn opstanding.

Zo ergens, dan blijkt hier tevens dat geloven een ZEKER weten is, iets wat onomstotelijk voor ons vaststaat, ook al komen heel wat geleerde mensen, waaronder zelfs predikanten, er tegen op.

Dat is geen kleinigheid. Dat wil zoveel zeggen, dat wij geloven dat de Heiland tóch de strekking van dingen kan omkeren, — en ook inderdaad omkeert. Dat Hij zelfs mij persoonlijk omkeert.

Wij lezen zo vaak over de woorden heen. Wij raken er aan gewend, dat wij al jaren hebben gelezen, dat Hij de Opstanding is. Daarom moeten wij het "in gedachtenis houden", want wij moeten er telkens weer mee geconfronteerd worden, omdat wij nog lang niet aan die "oude mens" gestorven zijn. Wij kennen dat allemaal wel, dat moeilijke om te laten blijken in eigen leven wat de opstanding betekent. Wat het NIEUWE leven betekent. Normaal willen wij onze eigen zin doorzetten, wij willen dat de dingen gaan zoals wij het willen. En als wij dan teleurgesteld worden of gegriefd of opstandig, dan is er van die opstanding in ons leven niet veel te bespeuren. Of als wij zien de verdeeldheid onder gelijkgezindten, of de toename van de misdaad, of de moeilijkheden in ons gezin... het kunnen van die muren zijn, die ons alle licht ontnemen. Je moet maar een kind hebben, dat de goede weg niet gaan wil, of je moet maar onder de financiële moeilijkheden bedolven worden, of je moet maar ontdekken, dat je telkens en telkens weer verkeerd wordt begrepen, of je moet maar kampen met die halsstarrige dingen in je karakter waarvan je weet, dat ze verkeerd zijn en die je toch niet de baas kunt. Je moet maar met ziekte te kampen hebben of je moet maar omstandigheden kennen, die voor jezelf een kruis betekenen en die de mensen om je heen niet begrijpen en daarom verergeren. En bij al die dingen dan toch te geloven, dat Jezus Christus uit de doden is opgestaan en dat wij daarin met Hem één zijn. Daar is geloof voor nodig. Daar is zeker weten voor nodig.

Maar juist ook daarom is het zo groots, dat God in Zijn Woord laat blijken, dat Hij dat zo goed weet. Dat Hij precies weet, waar voor ons speciaal, in ons speciale geval, in ons particuliere bestaan de moeilijkheden liggen. Daarom juist zegt Hij: Houdt het toch in gedachtenis, ook al zegt iemand, die B.D. en D.D. achter zijn naam zet, dat alles niet waar kan zijn, houdt dan toch in gedachtenis, dat het wél waar is. Dat Hij wel uit de doden is opgewekt. Houdt het dan toch in gedachtenis, dat wat je in je leven, of in je kerk, of in je zaak, of in je werk, of in je organisatie als afbraak en verval ziet, toch door Christus kan worden omgekeerd. Want in die opstanding zijn wij één met Hem. Dat moeten wij elkaar blijven zeggen, en dat moeten wij in de preken blijven horen.

De opstanding van Christus betekende het totaal nieuwe begin. Zelfs in mijn persoonlijke leven. En het is tevens "een zeker pand van onze zalige opstanding".

Het is groot genoeg, om in gedachtenis te houden.

D.F.

INDONESIE hoopt op NEDERLANDSE STEUN

Het is nog maar zeer kort geleden, dat het spreken van de Nederlandse taal in Jakarta zo ongeveer gelijk stond met het zondigen tegen de Staat. Daarin is onlangs een drastische verandering gekomen. Men kan in Indonesië weer meer Nederlads horen spreken, speciaal in Jakarta. Door de nood gedwongen heeft de Indonesische regering niet alleen Nederlanders toegelaten in hun gebied, de regering moedigt zelfs de terugkomst van de oude "vijanden" aan.

Het laatste onzienbarende kontakt tussen Nederland en Indonesia is nog geen jaar oud, toen Nieuw Guinea, of zoals het nu heet West Irian, onder pressie aan de Indonesische regering werd overgedragen. Sindsdien is er echter wel het een en ander gebeurd. Het is met Indonesië al slechter gegaan. De nieuwe Staten-Bond in het verre oosten onder de naam van Malaysia is niet alleen in de ogen van President Sukarno een politieke tegenstander, maar eveneens een verloren handelspartner. Indonesië zal iets moeten doen, teneinde het hoofd te bieden aan de al groter wordende crisis. Hoe hoog de nood gestegen is blijkt wel o.a. uit het feit dat de Indonesische Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Soebandrio, onlangs met een delegatie in Den Haag is aangekomen, teneinde de Nederlandse regering om hulp te vragen. Indonesië heeft behoefte aan de Nederlandse technische hulp, maar meer nog aan voedsel. Het is geen geheim meer dat miljoenen mensen in Indonesië honger lijden, en dat speciaal in de overbevolkte gebieden de mensen van honger sterven. Het schijnt nu het doel te zijn van Minister Soebandrio om credieten los te krijgen die door de Staat der Nederlanden worden gegarandeerd, om een uitruil van studenten en culturele groepen mogelijk te maken, en zelfs schijnt een officieel bezoek van President Sukarno aan Nederland op het programma te staan. Naar wij vernemen is de laatste gedachte in Nederland in het geheel niet prettig ontvangen, en begrijpelijk. Na alles wat men in Nederland met President Soekarno heeft beleeft kan men moeilijk verwachten dat zulk een man een hartelijk welkom zal worden toegeroepen.

De economische betrekkingen tussen de twee landen schijnen echter de laatste tijd sterk verbeterd te zijn. Het is duidelijk dat Indonesië nieuwe markten nodig heeft en de Nederlanders kennen Indonesië en weten dus welke markten er nodig zijn. Nederlandse technici zijn reeds enige tijd in Zuid Borneo en Sumatra bezig met onderzoekingswerkzaamheden. Nederlandse zakenlieden hebben de mogelijkheden overwogen, dat de Indonesische tin weer opnieuw naar Nederland zou kunnen worden gebracht voor smelten. Voorheen werd de erts naar Singapore en Penang verscheept, doch sinds de moeilijkheden met Malaysia zijn ontstaan, zijn deze havens voor Indonesië gesloten.
Indien de onderhandelingen mochten slagen dan ziet het er naar uit dat Nederland opnieuw de voornaamste martkplaats voor Indonesische produkten zal worden.

Voor Indonesië zelf is er haast wel geen andere uitweg. In zijn hooghartigheid heeft President Soekarno zijn goodwill in de Verenigde Staten vrijwel verspeeld. Amerika voelt er begrijpelijkerwijs bitter weinig voor deze man en dit land verder te helpen. Het is nu wel voldoende gebleken dat Indonesië niet op eigen benen kan staan. Bovedien ziet Amerika wel in dat verder lenen aan Indonesië, zonder hulp van buiten af, nooit goed kan gaan. Sinds 1950 heeft de Verenigde Staten reeds 615 miljoen dollar aan economische hulp en ongeveer 100 miljoen dollar in militaire hulp verschaft.

Wanneer Indonesië echter nu zo verstandig zou zijn (en er in zou slagen) zich van de hulp van Nederlandse deskundigen te verzekeren, zou dit het land zeer stellig ten goede komen. Het is nu slechts de vraag in hoever Nederland bereid is hulp aan Soekarno te verschaffen. De geschiedenis met West Irian is uiteraard nog lang niet vergeten, en bovendien heeft Soekarno zich laten kennen als een uiterst onbetrouwbare partner. Het zal daarom voor zijn Minister van Buitenlandse Zaken niet eenvoudig zijn om de Nederlandse regering van de oprechte bedoelingen te overtuigen. Aan de andere kant kan men het de Nederlandse zakenlieden niet kwalijk nemen dat zij opnieuw mogelijkheden zien. Wij zullen dus met grote belangstelling de verdere ontwikkeling volgen.

A. MacDuff

Ottawa Report

•

The White Paper

Ottawa — A bold, imaginative white paper on defence was introduced in the House of Commons just before Easter by the Hon. Paul Hellyer, Minister of National Defence. He has brought logic and clarity of thought to a tough assignment that saw his predecessors shudder and shy away from the task. Canadians generally will want the young Defence Minister to succeed in the difficult job he has taken on because it could mean both savings of millions of tax dollars and better value for the defence dollars that one spent.

Under the plan as outlined in the White Paper this country will become the first major world nation to merge her three military services into a unified defence force. The unification will start at the top with the appointment of a single defence chief and move down through the chain of command. It is expected to be completed in three or four years.

Mr. Hellyer estimates the move will save $1,000,000,000 during the next decade. He believes that it would result in savings at the end of three years of about $100,000,000 a year and bring about a cut in the armed forces of about 10,000 personnel. A large number of the cuts in staff will be in the Ottawa area. Normal attrition will account for many of them. But there will be also some "compulsory" retirements.

The savings expected to accrue from the revolutionary changes will in large part be plowed back into the purchase of new equipment. It is estimated that sufficient savings should be made to permit a goal of 25 per cent of the budget to be devoted to capital equipment.

Canadian defence industries are greatly interested. They see an opportunity to turn out new pieces of equipment for Canada's forces. They are expected to be called into discussions shortly. The Defence Minister has promised to brief Canadian industry on the role it can play in the new program. He in turn would like to hear from the defence industries as to the types of production programs they think can be undertaken in Canada.

Modern weapon systems are so costly and complicated that only large powers appear able to undertake and develop the equipment. Canada had a sad experience with its CF-105, the super-sonic interceptor that was better than anything else in existence at the time. It might today have played an important role in this country's defence setup had it been continued and sales made to other allied nations.

The lesson from the CF-105 was that there must be inter-allied co-operation and co-ordinated defence production. Canada should be able to be assigned a role in the manufacture of some parts or sections of specialized equipment for its own defence forces as well as for the forces of allied countries.

For years, ever since the Second World War, there has been a steadily mounting realization on the part of senior officers of the armed forces in Canada that integration was the only answer. The confusion and overlapping that has grown up bringing about a waste of money and duplication of services has made it abundantly clear that unification of the Navy, Army and Air Force was sensible and logical. But there has also been a hard core of resistance to such a move.

Two objections were always given as reasons why integration should not be undertaken.

First, that morale or "espirit de corps" would be weakened, and second, that competition would be diminished.

Neither of these objections in the opinion of the Minister stand against careful scrutiny. "Espirit de corps" by nature is associated with ship, or corps, or regiment or squadron as well as with the service. There is no thought of eliminating worthwhile traditions and there is no reason why morals should not be high — a direct result of effectiveness. Similarly there will be no lack of competition. The sailors will press for more ships, soldiers for more tanks and airmen for more planes.

Mr. Hellyer rather than backing away from the difficult job has apparently tackled it with relish. This should not be a surprise for Mr. Hellyer has made it apparent from other decisions he has taken that he is prepared to take the bold approach. For example he beached 14 ships of the Royal Canadian Navy, closed two of the five interceptor bases in Canada and one of the RCAF's four bases in Europe. This Minister is one who is not afraid to take action even in the area of sacred cows.

Legislation has been drafted amending the National Defence Act. It will be placed before Parliament after Easter, to abolish the chiefs of staff and other senior commands of the three armed forces, putting the services under the direction of a single chief of defence staff. Civilian control will be also increased by extending the authority of the Deputy Minister of National Defence.

Mr. Hellyer said he planned to recommend that the present chairman of the chiefs of staff, 55-year-old Air Chief Marshal Frank Miller, be named the first chief of the defence staff.

The success of the Minister of Defence in maintaining an effective civilian control raises — in the words of the Glassco Royal Commission on Government Organization — a "need for a strong staff group which is essentially civilian in character, outside the framework of the armed forces". The Government has accepted and will implement the recommendation of the commission "that the Deputy Minister be given greater responsibility for keeping under review the organization and administrative methods of the Canadian defence establishment, and assisting the Minister in the discharge of his responsibility for the control and management of the armed forces".

7 mei — Hemelvaartsdag
10 mei — Moederdag
17 en 18 mei — Pinksteren

Een grote groep gaat van 4 mei tot 25 mei per KLM-jet naar

HOLLAND

om deze feestdagen te vieren.
Gaat U ook mee?

Wij hebben nog een paar plaatsen beschikbaar. Slechts $ 346.90. Retour Montreal—Amsterdam met een passagebiljet voor Parijs en London.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

Wilt U het op mijn rekening schrijven ?

(Can. Scene) — Reeds sedert de dagen van de bonthandelaars heeft "Charge it" een bekende klank in Canada gehad. De vissers en jagers met hun inkomens die zozeer van het seizoen afhingen, vielen er de eerste winkeliers reeds mee lastig en deze zouden hun zaakje al heel gauw hebben kunnen opdoeken, als ze er niet in berust hadden slechts enkele maanden per jaar en dan nog slechts met de producten van de eerste vangst of het resultaat der jacht te worden betaald. En met de groei der steden is dit rekeningensysteem gehandhaafd gebleven, hoewel langzamerhand slechts de welgestelden of goedbekend staande burgers er nog van konden profiteren. Na de tweede wereldoorlog wist de kleinhandel zich snel aan te passen aan de veranderde manier van zaken doen en de grote consumentenmarkt, en sproten Home Lovers' Clubs, Budget Charge Accounts, Revolving Credit Accounts en All-Purpose Accounts alom uit de g r o n d. Bijna elke Canadees draagt thans een identificatiebewijs in zijn zak van een der drie grootste bedrijven in ons land, The T. Eaton Company, Robert Simpson., - Simpson Sears, en de Hudson's Bay Company.

De Charge Account: De enige verandering die in de loop der jaren hierin is opgetreden is, dat men niet langer welgesteld of goedbekend behoeft te zijn. Dit zijn allemaal rekeningen, die binnen 30 dagen betaald moeten worden. Als de rekening, die men eens per maand krijgt toegezonden, niet binnen 30 dagen wordt betaald, dienen er kosten te worden betaald. Een of anderhalf procent wordt berekend op rekeningen die na verschillende waarschuwingen nog niet zijn betaald. Staat de klant echter goed bekend en betaalt hij zijn rekening regelmatig, dan gaat men hier niet al te gauw toe over. Om verschillende redenen is een charge account populair; het stelt de klant in staat om alle inkopen van een hele maand in één bedrag en per cheque te betalen. De artikelen worden thuisbezorgd zonder dat men de moeite behoeft te nemen om C.O.D. (Collect on Delivery, d.w.z. men betaalt bij levering) te betalen; en de klant kan elk artikel in de winkel (hoewel voor hoger geprijsde artikelen eerst even het kantoor geraadpleegd wordt) kopen zonder het risico behoeven te lopen teveel geld op zak te dragen.

Revolving Credit en Optional Account: Met een revolving credit account kan een klant ter waarde van een bepaald bedrag per maand kopen, zolang hij iedere maand een vastgesteld bedrag betaalt. Iemand kan bijvoorbeeld besluiten, dat hij zich inkopen ter waarde van $10 per maand kan veroorloven, waarop de credit manager dan zegt, dat de termijn van de zaak 6 maanden is. Zes keer $10 is $60, hetgeen dan het bedrag is, waartoe de klant in zijn inkopen kan gaan. Veronderstel nu, dat hij de eerste maand reeds voor $60 koopt, dan moet hij zich dus aan de bepalingen houden en 6 maanden lang $10 betalen. Zodra de eerste $10 betaald zijn kan hij echter naar de winkel gaan en voor $10 bijkopen. Besteedt hij minder dan deze $60 dan zijn de maandelijkse betalingen ook lager en dan zijn ook de kosten lager. Zaken die dit systeem gebruiken rekenen meestal 1 of 1½% rente per maand over het uitstaande bedrag of 12 tot 18% werkelijke rente per jaar. De laatste jaren zijn er zoveel nieuwe namen en veranderingen aangebracht in het revolving systeem dat de oudgedienden zich even verloren voelen als de nieuwaangekomenen in Canada — Budget Charge, All-Purpose, Option Charge - en het kan voor allerlei doeleinden worden gebruikt. Men kan kopen, binnen 30 dagen betalen en het dan dus als een gewone charge account gebruiken, waardoor de kosten komen te vervallen. Betaalt men liever een bepaald bedrag per maand, dan kan men iedere maand een cheque sturen (de klant krijgt een kaart toegestuurd, waarop de vereiste minimum betaling is vermeld) waarop 1 of 1½% per maand wordt berekend. Ook kan hij meer dan het minimum betalen als hij dat wil en zich zodoende enige k o s t e n besparen. Tegelijkertijd kan hij nieuwe aankopen doen, zolang hij blijft betalen, op dezelfde wijze als met het oorspronkelijke revolving credit systeem. Door deze combinatie hebben de zakenlieden een nieuwe creditmarkt geschapen, geheel buiten de wereld van banken, financieringsmaatschappijen en geldschieters om. Er zijn maar weinig leenbanken, waar men een lening kan afsluiten van minder dan $50, maar op deze lopende rekeningen koopt de klant krulspelden, tandpasta, lipstick en kleren, zowel als meubelen en andere dure artikelen. Alleen kruidenierswaren kunnen niet zo gekocht worden .

Instalment Accounts: Elke kleinhandel heeft wel een of ander soort afbetalingssysteem, hoewel men in de warenhuizen meer en meer naar het all-purpose option account overgaat. De koopprijs min de eerste betaling — indien vereist — worden dan op een koopcontract geschreven, waaraan de kosten worden toegevoegd. Het totaal wordt dan in gelijke bedragen verdeeld. In Canada bestaan er geen wettelijke beperkingen ten aanzien van deze kosten (met uitzondering van Quebec voor huishoudelijke artikelen, zodat dit percentage voor iedere winkel verschillend kan zijn. De grotere warenhuizen gebruiken ongeveer dezelfde tarieven als voor hun option account, of tussen 12 en 18% per jaar werkelijke interest. Andere zaken voor meubelen of electrische artikelen rekenen soms bedragen van 12 tot 40%, maar het is moeilijk om dit uit te rekenen, omdat zij meestal opgeven wat de klant per maand moet betalen, hetwelk bestaat uit een combinatie van afbetaling en rente. Wordt een televisietoestel bijvoorbeeld geadverteerd voor $10 per maand, dan dient U te vragen naar de prijs voor contante betaling en hoeveel maanden men moet betalen. Kost het toestel $179 en is een eerste betaling van 10% vereist, dan is het openstaande bedrag dus ongeveer $160. Loopt het contract 18 maanden, dan betaalt U dus $180 of $20 meer, d.w.z. 16% per jaar.

Om een rekening te openen dient de klant zich in verbinding te stellen met het daartoe bestemde kantoor van het warenhuis. Daar wordt men gevraagd naar de naam van de werkgever, de naam van Uw bankreferenties, en andere bijzonderheden. Is de aanvraag terdege onderzocht en goedgekeurd, dan wordt men in het bezit gesteld van de zo gemakkelijke "shopping card".

SPONTAAN meldt men:

— De resultaten zijn geweldig. — De dokter vond het een wonder. — Ongelooflijk, mijn vrouw is genezen. — Had het 10 jaar, ben er finaal van af. — Is een bijzondere genezing geweest. — Nog nooit zo'n goed winter gehad. — Behoef niet meer naar het sanatorium. — Volkomen genezen! Enz. enz.! Originelen liggen ter inzage. Gegar. onschadelijke geneeskruiden.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400;
Res. 225-5139

SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

Doing springcleaning in your home and inside your car?

If your furniture needs reupholstering or if the car needs seatcovers or repairs, call

Kuiper Upholstery

Residence:
2 Waltham Dr.
Rexdale, Ont.
741-2647

Business:
64 Kennedy Rd. S.
Brampton, Ont.
459-3220

Free Estimates. Pick-up and Delivery.

Prop.: GARRY KUIPER.

BUISLEIDING IN CANADA

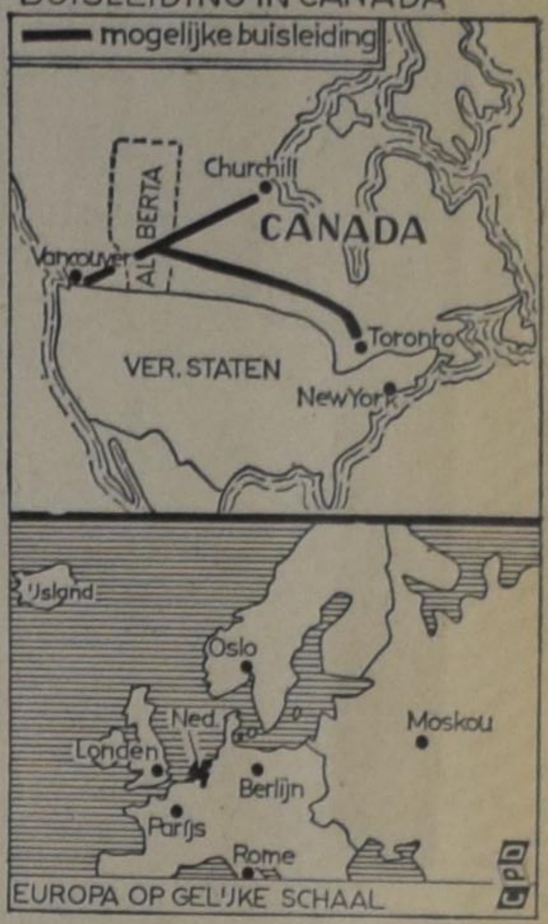

Canada wil goud in een pijp steken

Het transport neemt altijd een belangrijk deel in van de onkosten. Hoe groter een land is des te hoger zijn over het algemeen ook de kosten van het transporteren van goederen. Voor een land als het onze is daarom het transport een faktor waar men nog meer dan elders rekening mee moet houden. De Research Council van Alberta maakt thans een studie voor een "buizenpost" van goederen. Een pijpleiding is ontworpen waarin men verschillende soorten transport kan vervoeren. In de pijpleiding vloeit olie of water en daarin brengt men dan een grote reeks waterdicht afgesloten bakken. In die bakken zit de vracht die men wil vervoeren, b.v. graan, kolen, goud etc. Pompstations zorgen voor de doorstroming van de vloeistof in de pijpleidingen en daarmee voor het transport van de verpakte goederen. Men denkt ook aan goud omdat de pijpleiding een prachtig transportmiddel zou kunnen zijn voor het goud uit de mijnen van Canada. Men heeft in Alberta reeds verschillende proefnemingen gedaan met hoopvolle resultaten. Reeds heeft men overwogen waar zulke transportpijpleidingen in Canada nuttig zouden zijn. In onze kaart geven wij een overzicht van de mogelijkheden voor deze "buizenpost". Uiteraard zijn de kosten voor zulk een projekt niet mis. De Research Council van Alberta heeft reeds becijferd dat de kosten voor de aanleg en het in bedrijf hebben van zulk een bijzonder grote pijpleiding, ongeveer 200% duurder zal zijn dan een normale olie-pijpleiding. Niettemin heeft het systeem grote voordelen. In Alberta delft men kolen tegen een betrekkelijk goedkope prijs, de steden in het oosten van Canada kunnen deze kolen echter niet kopen omdat de transportkosten de Canadese kolen uit Alberta dubbel zo duur maken als de kolen uit de Ver. Staten. Gaat men de kolen uit Alberta via de "buisleiding" verzenden dan worden deze kolen plotseling in prijs hoogstens gelijk aan de Amerikaanse kolen, misschien uiteindelijk zelfs wel goedkoper. Canada kan dan zijn eigen kolen gaan gebruiken.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Please inform us immediately of any change in your address.

Groot Ontario is Uw Vacantieland

Gebruik deze zomer om de grote wonderschone provincie Ontario te onderzoeken, 415,000 vierkante mijl heerlijk vakantieland.
Maakt Uw keuze uit een kwartmillioen meren, en zwem, vaar, of ga eenvoudig pootjebaden.
Vis naar hartelust, Ontario is bekend als een der beste vislanden ter wereld.
Sla een tent op in een van de 86 Provinciale Parken en geniet van de rust van juist voldoende beschaving. Slaap buiten in de frisse open lucht. Als U liever bediend wilt worden, dan zijn er nagenoeg 8000 vakantieoorden en hotels in Ontario.
Gaat Ontario bezoeken en ontdek de majesteit van de Niagara Watervallen, de kunstmusea en de kastelen uit de oude wereld, de "Mounties" in hun scharlaken uniforms, de kanonnen die de natie redden.
Ontario is Canada's grote vakantieland, met al de dingen die U kunt doen om een vakantie heerlijk te maken.
Ontario is Uw land, en een land waar Uw relaties van zullen houden zelfs als ze er alleen maar voor een bezoek verblijven.
Voor verdere inlichtingen gelieve U te schrijven naar het Ontario Departement Voor Reizen, Kamer 271, Parliament Buildings, Toronto, Ontario. Prospectussen in Engels verkrijgbaar.
ZIJNE EXCELLENTIE JAMES AULD,
Minister.

Het verleden geeft zijn geheimen prijs

PROF. DR. B. VAN ELDEREN NAAR DOTHAN

door A. Velthoen

Grand Rapids, Mich., 2 april 1964.

Professor dr. B. van Elderen, hoogleraar in de vakken van het Nieuwe Testament aan Calvin Theological Seminary te Grand Rapids, is vandaag per vliegtuig naar Jordanië vertrokken om de komende maanden deel te nemen aan oudheidkundige opgravingen. Dr. Van Elderen hoopt ruim twee maanden te verblijven te Dothan, een stad die ten tijde van Christus' omwandeling op aarde een aanzienlijke omvang had en verscheidene duizenden inwoners telde. Nu is er niet veel meer van te zien, behalve dan een paar armelijke boerenhuizen aan de voet van de heuvel waarop eens de stad Dothan gelegen was.

De leden van de expeditie zullen wonen in die boerenwoningen, om zodoende dicht bij de heuvel te zijn, die in de afgelopen jaren reeds veel van zijn geheimen heeft prijs gegeven. De opgravingen zijn begonnen in 1953 en duren telkens twee maanden; het klimaat laat weliswaar langduriger graafwerk in de open lucht toe, maar na twee maanden, zo tegen het eind van mei, heeft men wel zoveel waardevol materiaal bijeengegaard dat de oudheidkundigen met de verdere bestudering van hun rijkdommen voorlopig wel zoet zijn. Dat is tenminste in het verleden gebeurd en het lijkt er sterk op, dat dit ook wel de ervaring van de aanstaande expeditie zal zijn.

GROTE VONDST

Prof. Van Elderen kan in dit opzicht uit eigen ervaring spreken, want twee jaar geleden heeft hij ook al een paar maanden in Dothan doorgebracht. De grote vondst van 1962 was een grote grafkuil, waarin de stoffelijke resten van zeventig personen werden aangetroffen, omringd door ruim 500 voorwerpen zoals lampen, kruiken, schalen e.d. Deze vondsten dateren van de tijd van de Richters, ongeveer 1200 B.C., en dragen aanzienlijk bij tot een betere kennis van dit bijbelse tijdvak.

Op grond van vroeger werk in Dothan heeft dr. Van Elderen alle hoop meer van dergelijke grafkuilen te vinden. In ieder geval zal één ploeg van de archaeologische expeditie in deze richting trachten te werken.

WAAR LIGT DOTHAN?

Dothan is de plaats waar Jozef destijds door zijn broers verkocht werd. Vermoedelijk betekent de naam "bronnen" en "Dothaim" is een juistere aanduiding van de plaats, die in het Oude Testament verscheidene malen wordt genoemd. Dothan lag aan de vroegere karavaanweg van Damascus naar Egypte, zodat men er wellicht ook nog overblijfselen van de handelsexpedities kan aantreffen.

Dothan wordt ook genoemd in 2 Koningen 6, waar de geschiedenis wordt verteld van Elisa, die de Heere bad de Syriërs met blindheid te slaan. "En Hij sloeg hen met blindheid, naar het woord van Elisa," zo lezen we in 2 Koningen 6 vers 18. Dothan lag ongeveer 12 mijl van Samaria, aan een bergpas, en heeft daardoor in het door zo vele oorlogen geplaagde bijbelse land ongetwijfeld ook grote strategische waarde bezeten. Althans in 2 Koningen 6 lezen we ook dat een flink leger er behoorlijk kon opereren. Het is een Nederlander geweest, de archaeoloog C. W. M. van de Velde, die voor het eerst vaststelde dat op de tegenwoordige heuvel Dothan eens de bijbelse stad Dothan gelegen moest zijn geweest.

De Amerikaanse archaeoloog, dr. Joseph P. Free, verbonden aan Wheaton College, Wheaton, Illinois, heeft er de laatste elf jaar geregeld opgravingswerk gedaan. Hij heeft o.m. de geschiedenis van Dothan van 3000 B.C. tot 300 A.D. kunnen nagaan. In de omgeving van Dothan zijn nog verscheidene bronnen en waterputten te vinden, gelijk aan de soort putten waarvan Genesis 37 vertelt.

OUDHEIDKUNDIGE TAART

De stad Dothan lag op een rotsachtige heuvel van honderd voet hoog. De stad was daar ontstaan doordat er waterbronnen in de directe omgeving waren en vooral ook doordat een stad op een heuvel beter tegen vijanden kon worden verdedigd. En het is dan ook niet te verwonderen dat ruim 3000 jaar opeenvolgende generaties daar hun huizen hebben gebouwd, en dat in dat lange, lange tijdsbestek nieuwe woningen op de ruïnes van vergane huizen verrezen. De tegenwoordige 60 meter hoge heuvel Dothan is het best te vergelijken met een enorme taart van 14 verschillende lagen. Ja, 14, omdat in het tijdvak 3000 B.C. - 300 A.D. 14 steden zijn gebouwd en verdwenen.

WAAR ROMEINEN MUREN BOUWDEN

Merkwaardig genoeg wordt in het Nieuwe Testament de stad Dothan niet eens genoemd. Toch zijn er zeer duidelijke aanwijzingen dat Dothan bij het begin onzer jaartelling een flinke stad met een paar duizend inwoners was. Vanzelfsprekend gaat de belangstelling van de Nieuw Testamenticus dr. Van Elderen allereerst uit naar meer gegevens over het Dothan van omstreeks 2000 jaar geleden. In 1962 heeft dr. Van Elderen reeds overblijfselen van stadsmuren aangetroffen uit de Romeinse tijd. Het was echter toen niet mogelijk om de muren over hun gehele lengte bloot te leggen, omdat dat karwei te veel tijd zou kosten. En hoewel in de landen van de Bijbel in veel opzichten de tijd stil schijnt te staan, en veel dorpen er nagenoeg uitzien als 2000 jaar geleden, de archaeologen moeten opschieten. Over twee maanden moeten ze hun tenten opbreken. En de 100 Arabieren die het eigenlijke graafwerk verrichten gaan dan weer terug naar hun akkers.

De komende maanden hoopt dr. Van Elderen één ploeg speciaal te laten werken aan de "stadslaag" die uit het Hellenistische tijdperk dateert. In 1962 is er een z.g. trial trench gegraven en nu hoopt men te zien wat de opgravingen verder opleveren.

Men kan natuurlijk altijd voor verrassingen komen te staan. En welke archaeoloog hoopt daar niet op? Een paar weken geleden vond de Amerikaanse hoogleraar in de oudheidkunde, professor dr. Pritchard van de University of Pennsylvania, ten oosten van de Jordaan een graf van een vorstin, eveneens uit de tijd van de Richters, en — minstens zo belangrijk —: een geheime watertunnel om een stad in bezettingstijd van water te voorzien. Wie weet wat deze Dothan-expeditie aan het licht brengt!

DOTHAN: U.S.-BEZIT!

De heuvel Dothan, gelegen in Jordanië, is niet eens Jordaans eigendom. De Amerikaanse oudheidkundige dr. Free heeft de berg een paar jaar geleden gekocht. Toen hij meende dat hij ook eigenaar van de bomen op de berghelling was, bleek hij zich vergist te hebben: de bomen waren niet in het koopcontract opgenomen, net als in de tijd van Abraham, toen die de spelonk van Machpela en het veld van Efron kocht. In Genesis 23:17 worden de bomen apart genoemd. Volgens een eeuwenoud gebruik moest dr. Free nog een apart bedrag voor de bomen bijbetalen.

OPSCHUIVING NAAR "RECHTS"

De opgravingen die de laatste decennia in de landen van de Bijbel hebben plaats gehad en nog steeds doorgaan hebben reeds veel licht op bijbelse situaties geworpen. Mensen die van de bijbelse boodschap volstrekt niets willen weten hebben in de loop der jaren wel geleerd voorzichtig te zijn met hun smalende kritiek op de bijbelse geschiedenissen. Jaren lang hebben critici die de Bijbel slechts beschouwden als een verzameling wonderlijke verhalen, beweerd dat Mozes de eerste vijf boeken van de Bijbel niet kon hebben geschreven omdat de schrijfkunst nog niet bekend zou zijn geweest. Thans weet men beter, dank zij de resultaten van de oudheidkunde. Nog geen 70 jaar geleden wilden ongelovige geleerden niet geloven dat de Hethieten die herhaaldelijk worden genoemd in Genesis, ooit hadden geleefd. Na de opgraving van een archief met 16.000 beschreven kleitabletten denkt de meest vrijzinnige bijbelcriticus er niet meer over de Bijbel althans op dát punt in twijfel te trekken

Er heeft dus een zekere verschuiving naar "rechts" plaats in de wereld van de archaeologie.

"De bedoeling van al dit oudheidkundig werk, ook dus dat wat wij de komende maanden in en om Dothan hopen te verrichten, is om meer licht op de geschiedenis van het volk Israel te werpen. Dat volk leefde temidden van andere volkeren en was er met duizenden draden van zijn bestaan mee verbonden: door handel, cultuur, staatkundige ontwikkelingen," meent professor Van Elderen.

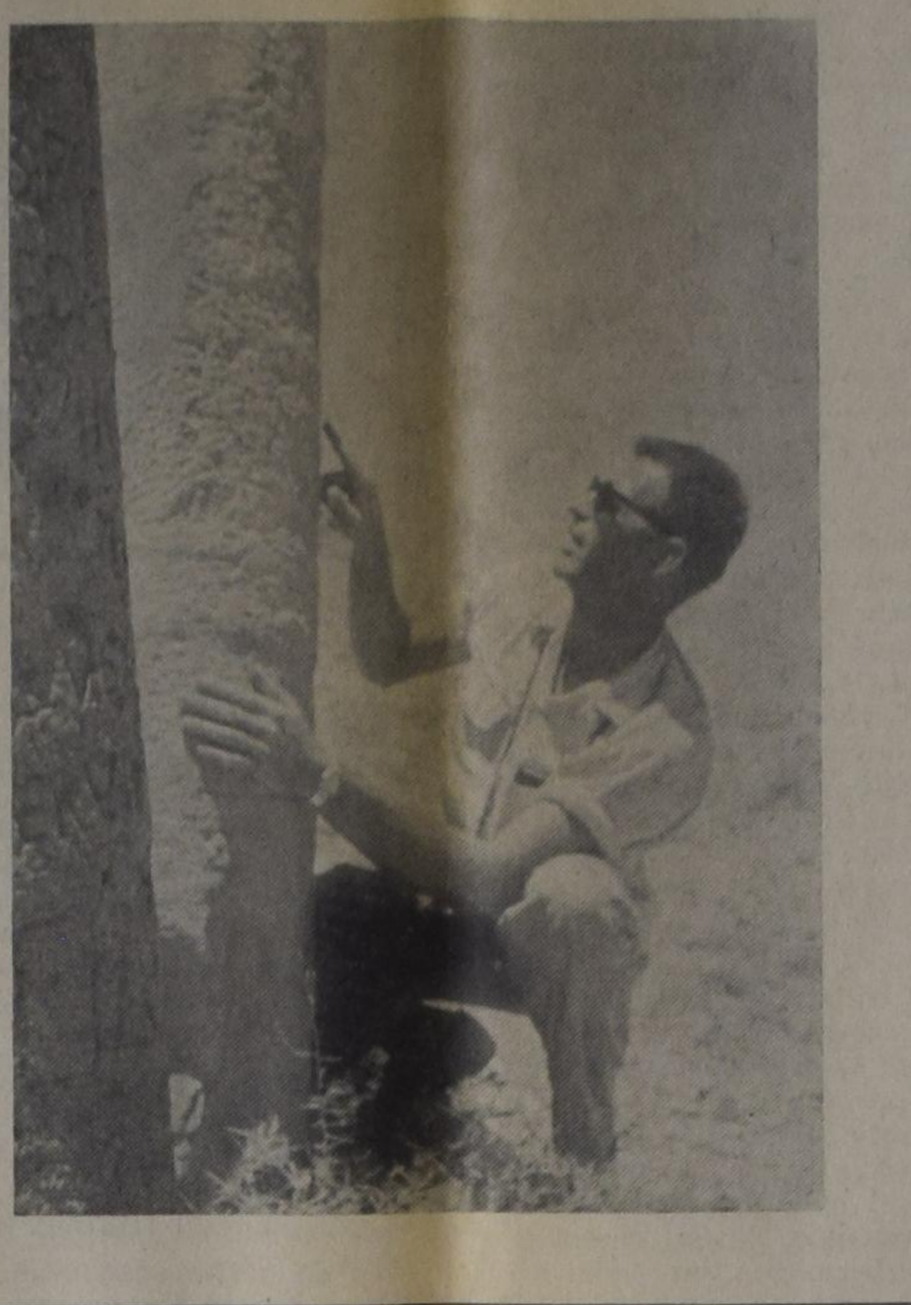

"Wij stellen echter voorop, dat het er ons nooit om gaat om de Heilige Schrift te verifiëren. Wij geloven de Bijbel en de waarheden die het op al zijn bladzijden bevat. Hoogstens kan de oudheidkunde door opgravingen en ander onderzoek hier en daar wat licht werpen op situaties die men tot nu toe niet geheel kan begrijpen," zo besloot professor Van Elderen een gesprek dat wij de dag voor zijn vertrek naar Jordanië met hem mochten hebben.

COLLEGES GEVEN

Professor Van Elderen zal deze zomer een aantal colleges geven in de Near East School of Archeaology op de Olijfberg te Jeruzalem. Vier studenten van Calvin College, David Zandstra, Tom Hoeksema, John Le Grand en Marlin van Elderen, zijn juist te Jeruzalem aangekomen. Douglas Warners, een student van het Calvin Seminary, hoopt later in het voorjaar aan te komen. John van Dorp, eveneens studerend aan het Calvin Seminary, hoopt in de nabije toekomst enige tijd te Jeruzalem te studeren.

De Near East School of Archeology geniet de steun van orthodoxe groeperingen in de Verenigde Staten. Zij is slechts enige jaren geleden opgericht. De school heeft dit jaar 24 studenten, voornamelijk van "evangelical" instellingen voor hoger en/of theologisch onderwijs.

Dr. Van Elderen heeft ook een kort bezoek aan Klein-Azië en Israel op zijn reisprogramma. Hij hoopt in de loop van juli via Nederland, waar hij een week hoopt te verblijven, met een chartervliegtuig van de Dutch Immigrant Society naar Grand Rapids, Michigan, terug te keren.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

HULP IN NOOD

Een van Uw lezeressen heeft kort geleden naar de pen gegrepen en een zaak aangeraakt die ons als diakenen wel erg na aan het hart ligt.

Het waren de vele hongerende kinderen en mee daarmee in verband een wereld waar veel leed en ellende heerst. Maar het was haar vraag: "Wat doet de kerk, en heel persoonlijk, wat doen wij?! Zijn wij *werkelijk* nog wel met het leed in deze wereld *bewogen?*"

Toen we dit lazen was er toch een antwoord, weet U! Want er wórdt iets gedaan. De Christian Reformed Churches hebben vandaag zulk een pracht organisatie, een World Relief Committee, een diaconale organisatie met een wereldwijde taak. Mogen wij Uw lezeres gerust stellen dat dit een organisatie is die méér doet dan vergaderen? Zij is op dit moment *actief* bezig hulp te verlenen door middel van Uw giften. Actief in *Miami, Florida* onder de duizenden gevluchte Cubanen, actief in *Korea,* door haar *medische* werk, haar voedselprogramma voor baby's en opgroeiende kinderen en haar adoptiewerk. Actief op *Formosa,* toen een natuurramp daar grote schade deed. Actief in *Guam* en *Haiti,* toen daar duizenden in nood waren. Actief in Hongkong, opnieuw in het helpen van kinderen. $300.000,- Mochten wij verdelen in voedsel, kleding, medicamenten, etc.

Het mooiste echter van al deze activiteit is, dat er naast het materiële, bovenal een geestelijke activiteit is. Daarin verschillen wij als World Relief Committee nu juist van zovele anderen.

Wij hebben een grote taak, niet alleen de hongerenden in deze wereld van voedsel te voorzien en hen te helpen, maar bovenal, wat zo nodig is, hun te vertellen van onze Heiland, die met innerlijke barmhartigheid bewogen was met het lot van anderen. Het: "Kom tot Uw Heiland, toef langer niet, kom tot Hem Die redding U biedt" geldt ook voor hen.

Dat heeft de World Relief Committee en diegenen die er aan meewerken tot nu toe gedaan en dat werk heeft God rijkelijk gezegend.

O, we zijn er nog niet en er mankeert nog heel wat aan onze werkelijke "bewogenheid", maar er is toch een begin. Als diakenen en als Committee mogen we dat steeds weer ondervinden.

Zondag 8 maart jl. was "Operation Manna"-Zondag in de Christian Reformed Churches in Oost-Canada. Velen hebben deze dag gegeven voor een naaste die in nood is, iemand die ze niet eens kenden. Toch was er een christelijk medelijden met hun naaste.

De naam "Operation Manna" was gekozen met een opzettelijke bedoeling nl. niet alleen mogen wij het dagelijks brood geven, maar met Gods hulp ook het Brood des Levens brengen.

Onze bede is dat deze activiteit het begin is van een opnieuw en voortdurend "bewogen" zijn.

Wij hebben een geweldige taak, niet alleen als diakenen, maar een ieder die zijn Heer en Heiland lief heeft. Het is een gehoorzaam zijn aan de woorden van Christus, toen Hij sprak over de barmhartige Samaritaan: "Ga heen, doe gij evenzo".

Peter Zwart, president
All Ontario Diaconal Conference

BOEKBESPREKING

Ds. J. L. Wielenga: "ZO GEZIEN ZO GEZEGD".
Uitgave Boeketreeks,
J. H. Kok, Kampen.

We hebben voor ons liggen een nieuw deeltje van de bekende Boeketreeks, waarin de paperbacks bijna aan de lopende band verschijnen. Dit boekje van de Hilversumse predikant bestaat uit meditaties, die meer willen zijn dan meditaties alleen. Hij geeft typeringen, notities van dagelijkse dingen, de dingen, die je zo ziet in de wereld om je heen, en hij zegt daar wat van op rake en dikwijls originele wijze, die ons telkens weer voor verrassingen stelt. Nu eens schokt hij, dan weer streelt hij; hij vermaant en hij troost, wanneer hij het leven van elke dag confronteert met het Woord des levens.

Dit is boeiende lektuur, die ons zelf aan het mediteren zet, hetwelk gans geen overbodige bezigheid is bij al de drukte om ons heen en in ons.

We hopen, dat dit pocketbook, dat u voor een paar kwartjes kunt kopen, heel veel gelezen wordt, en dat we er allemaal van leren.

Warm aanbevolen!

Tenslotte een paar typerende citaten: Sprekende over de volmaakte maatstaf, die in 1 Cor. 13 wordt aangelegd, nl. de liefde, zonder welke ons doen en laten niets is, merkt hij onder andere op:

"Naar die maatstaf (der schriftuurlijke liefde) getoetst, wat zal dan stand houden van ons christelijk leven, onze christelijke actie, onze kerkelijke tucht? Als het niet geadeld is door de liefde-gezindheid van Christus dan is het naar zijn oordeel niets. Dan valt alles om, dan valt alles weg — alleen Hij blijft staan, die volmaakt aan deze volstrekte maatstaf beantwoordt . . . Al heb ik de meest zuivere beginselen en de meest zuivere prediking en de meest strenge tucht over leer en leven en ik heb de liefde niet — dan is het niets. Niets in Zijn oog. En de dingen en de mensen zijn toch wat ze zijn voor Hem! Hij alleen bepaalt de waarde . . . Boven al ons verzekerd spreken en handelen hangt de dreiging van dit bijbelse *niets.*"

A.D.J.

Een goede gedachte

Hoofdminister Kaizer Matanzima van de Transkei (Zuid Afrika) is bereid om in het buitenland het Zuid-Afrikaanse beleid van afzonderlijke ontwikkeling te gaan verduidelijken als hij daarvoor door Europese regeringen uitgenodigd zou worden.

De minister maakte dit bekend toen hij commentaar leverde op de opmerking van dr. F. A. Hoogendijk, een redacteur van Elseviers Weekblad.

Dr. Hoogendijk brengt een bezoek van ruim drie weken aan Zuid-Afrika. Hij zei op een persconferentie te Umtata — de hoofdstad van de Transkei — dat een bezoek van de hoofdminister aan het buitenland een verandering in de houding van de mensen overzee te opzichte van Zuid-Afrika tot gevolg zou kunnen hebben.

"Als mensen in het buitenland van een Bantoe zelf konden vernemen hoe goed het in Zuid-Afrika gaat en hoe het beleid van afzonderlijke ontwikkeling ook tot voordeel van de niet-blanken toegepast wordt, zouden zij het geloven. Tot dusver hebben zij nog slechts de mening van de blanken gehoord en zij willen niet geloven, dat de niet-blanken tevreden zijn met het Zuid-Afrikaanse beleid," aldus dr. Hoogendijk. (African Express)

The ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS has an opening for a

DIRECTOR OF CHRISTIAN EDUCATION in Ontario

Full particulars will be given upon request.

Contact: E. D. Hielema, secretary, 654 Niagara Street, St. Catharines, Ont.

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

A. Hosmar, C.A.
CHARTERED
ACCOUNTANT
47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

Kopje thee?
"Graag", zegt iedereen.
"Oh boy, speculaasjes erbij!" Gezellig hoor.
Moeder koopt alleen van VOORTMAN'S. Ze heeft gemerkt, dat die veel en veel brosser zijn en smakelijker. Iedereen is er dol op.

Speculaasjes van VOORTMAN'S
de bakker, die ze bakken kan!

En als U geen theedrinker bent, neem ze gerust bij de koffie of een kop chocolade; smaakt ook goed.

MORE SUBSCRIBERS is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

Luisterkunst

— Ik ben er op tegen, dat hij op tal komt, omdat hij niet kan luisteren, merkte Smeeds op. Het was in de kerkeraadsvergadering en we moesten een tweetal maken voor de verkiezing van een ouderling. Ex-ouderling Hollemans was onder het mes. Zijn naam was genoemd voor het tweetal en was nu in bespreking. Het was even stil na de woorden van Smeeds. Toen kwamen de tongen los! Ja, maar dat was toch een vreemde reden, om die man uit het ambt te weren! Hij was nog wel een oudgediende! Op zijn leer en op zijn leven was letterijk niets aan te merken! Het moest toch niet gekker worden! Wie kon dan nog dienen in het ambt?

Daarna gaf Smeeds, bijgestaan door de dominee en diaken Mol, een lesje weg in de luisterkunst. Ze lieten zien, hoe allernoodzakelijkst het is, dat een ambtsdrager goed kan luisteren, dat hij de mensen laat uitpraten, dat hij zelf vooral niet teveel praat.

Het een ander had ten gevolge, dat broeder Hollemans niet op het tal kwam. En eerlijk gezegd, was ik daar wel blij om. Want ik heb het zelf meermalen ondervonden, hoe waar het is, dat hij niet luisteren kan. Ik ben een paar keer met hem op huisbezoek geweest. De trouble met hem is, dat hij op elke vraag, die hij stelt, zelf het antwoord geeft. Vraagtekens zonder uitroeptekens komen bij hem niet voor. Dat ging op huisbezoek op deze manier:

— En, broeder . . . , mag u nogal graag naar de kerk gaan en wordt u gesterkt door de prediking? Zeker wel, hè, want wat is het toch een genot, dat we in deze bewogen tijden vrijelijk naar de kerk mogen gaan en temidden van alle afval nog zulke gezonde prediking mogen beluisteren. Daar kunnen we niet dankbaar genoeg voor zijn. Ja, ik kan me voorstellen, dat jullie graag naar de kerk gaat . . . En dan kwam de volgende vraag al. Bijvoorbeeld: — Hoe gaat het er nu mee, zuster . . . na je operatie? Het is een zware operatie geweest, hè? Ja, een tante van me is er ook aan geopereerd. Die is er indertijd in gebleven. Maar dat is al weer twintig jaar geleden. Tegenwoordig weten de dokters veel meer en kunnen ze veel meer. Onder de zegen des Heren dan natuurlijk. Nou, fijn hoor, dat je je weer zo goed voelt. Dat is een verhoring van de gebeden . . . . Volgende vraag.

Ja, luisteren schijnt een grote kunst te zijn, die niet alle mensen beheersen.

Ik moet eerlijk bekennen, dat ik soms ook moeite heb, om geduldig allerlei dingen aan te horen. Vooral als Katrien (dikwerf verontwaardigd) verslag uitbrengt van de vergadering van de vrouwenvereniging heb ik er wel eens moeite mee, om te blijven luisteren. Ik heb er al een zekere vaardigheid in gekregen, om dan zo nu en dan meelevend mijn hoofd te schudden van links naar rechts of van boven naar beneden, al naar gelang de toonaard waarin Katrien spreekt, en om intussen door te lezen.

We hadden vroeger op ons dorp een dominee, van wie bekend was, dat hij ook niet luisteren kon, behalve als het over paarden ging, want dat was zijn hobby. Boze tongen zeiden, dat hij meer om paarden gaf dan om zijn schapen. In ieder geval luisterde hij slecht. Hij maakte altijd een afwezige indruk, was erg verstrooid, en het was overduidelijk, dat hij doorgaans niet in zich opnam, wat men tegen hem zei. Wanneer hij de blijden bezocht in de gemeente, dan was zijn stopwoord: — Wat een zegen, wat een zegen. Waar droefheid of ziekte was, placht hij steeds weer te zeggen: — Ja, 't is me wat, 't is me wat.

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

Mijn vader kon er zich vreselijk aan ergeren, dat de dominee niet luisteren kon. (—Een van de dingen, die jij van je vader geërfd hebt, zegt Katrien.) Toen het dan ook eens gebeurde, dat mij vader een blindedarmoperatie had ondergaan en de dominee hem kwam opzoeken in het ziekenhuis, besloot hij de herder en leraar te beproeven op zijn luisterkunst. Op de vraag, hoe het er mee ging, antwoordde mijn vader, dat het zeer bevredigend was, en dat hij wel nooit meer last zou krijgen van blindedarmontsteking, omdat ze drie blindedarmen hadden weggenomen. — Ja, 't is me wat, 't is me wat, had de dominee uit de verte gezegd.

Nu herinner ik me wel, dat mijn vader wat bevooroordeeld was tegen die predikant, maar ik kan me levendig voorstellen, dat het niet-luisteren hem opwond. Het overkomt ons allemaal wel eens, dat we wat te vertellen hebben, en men luistert niet. Dat zit niemand lekker. Of dat je midden in een verhaal zit, en iemand valt je in de rede met een opmerking, waaruit blijkt, dat hij helemaal niet zat te luisteren. Luisteren is toch wel een grote kunst voor velen. En al heb ik zelf mijn fouten ook op dit gebied, toch ben ik blij dat ik niet meer met Hollemans op huisbezoek hoef.

Wat kan het mensen goed doen, als je alleen maar luistert. Zo vertelde buurman Mol me gisteren, dat hij als diaken op bezoek was geweest bij een weduwe met een groot gezin, die er financieel zwaar voor zit en haar verlies moeilijk kan verwerken. De buurman was er thee blijven drinken en toen was de weduwe zo maar haar hart gaan uitstorten tegen hem. Ze had hem heel veel verteld over haar man, die zo'n goede en zorgzame echtgenoot en vader was geweest en zo rustig vertrouwend was heengegaan. — Arie, ik heb praktisch niks gezegd en alleen maar geluisterd. Toen ze uitgepraat was en ik naar huis ging, bedankte ze me hartelijk voor het bezoek en verzekerde ze me, dat mijn bezoek haar zo getroost had. En ik had nog wel niks gezegd! . . .

Het is een zegen, als je goed luisteren kunt. Maar soms kan het gebeuren, dat je luistervermogen al te zeer op de proef wordt gesteld. Zo heeft Katrien het al lang opgegeven, om werkelijk te luisteren naar de lange en erbarmelijke verhalen van Maarten Scheres, de Fuller Brush man. Ik heb het nog een poosje volgehouden en hem uiterlijk rustig aangehoord, maar ik ben ook aan het eind van mijn luisterkrachten gearriveerd. Als Scheres aan het praten sloeg, probeerde ik zijn aandacht wel eens wat af te leiden door zelf een opmerking te maken. Maar dat was tot dovemansoren gericht. Want ook de Fuller Brush magnaat kende niet de kunst van luisteren, maar wel van praten.

De laatste tijd, als hij bij ons aanbelde, schrokken we al. We kenden zijn verhalen uit de treure: Dat hij het in Holland zo goed had gehad en het in Canada zo slecht had; dat zijn armoe zo groot was, dat hij wel met borstels langs de huizen moest; dat niet alleen de Canadezen, doch ook de mensen van onze immigrantenkerk niet deugden, omdat ze lang niet allemaal zijn borstels kochten, die toch van prima kwaliteit en onvervalst varkenshaar waren . . .

In het begin was ons medeleven en medelijden met Maarten Scheres groot, en groot was ook het aantal borstels, dat we van hem hadden gekocht. Tot in late nageslachten hebben wij borstels genoeg in de familie. Ons huis is vol met borstels. Er hangen zelfs kleerborstels in de W.C. en toiletborstels in de slaapkamers. Later evenwel begonnen we te merken, dat de nood bij Scheres niet zo groot was. Hij verhuisde naar een van de betere buitenwijken en ruilde zijn Volkswagen in voor een Buick. Deze veranderingen beïnvloedden echter geenszins zijn gedragingen. Hij bleef praten en mopperen en schelden op Canadezen en borstelloze christenen.

De laatste maanden kwam Scheres steevast eens in de veertien dagen op woensdagmiddag tegen vijf uur, juist als ik thuis kwam van mijn werk. Hij scheen het er op aan te leggen, om zowel Katrien als mij met zijn woordenvloed te overstromen. Eindelijk bereikte ons luistervermogen en onze borstelkoopkracht het nulpunt, en besloten we maatregelen te nemen. Eén keer zorgden we er voor, om op de bewuste tijd niet thuis te zijn, maar dat kun je ook niet te vaak doen. Toen besloten we — het zij met schaamte gezegd, maar we waren de wanhoop nabij — om de deuren op slot te doen en hem te laten bellen. Dit bracht evenwel onverwachte complicaties mee. Op de bewuste woensdagmiddag was ik tegen kwart voor vijf thuis en het eerste wat ik deed, was de voor- en achterdeur te sluiten. Bijna liepen we er nog in, want Scheres was iets vroeger dan anders. Onverwachts zagen we hem langs het raam van de livingroom lopen. — Dekken! riep ik tegen Katrien, die terstond begreep, dat er gevaar dreigde, een duik nam, en naast me op de grond en onder de tafel terecht kwam. Daar ging de bel. Wij deden niet open. Ofschoon dat helemaal niet nodig was, hielden we onze adem in. Het was spannend. Weer klonk de bel, en ditmaal veel dringender. Katrien hield me angstig vast onder de tafel. We hoorden, dat de bezoeker wat onrustig werd en heen en weer begon te stappen op de stoep. Nogmaals klonk de bel, gevolgd door luid geklop op de deur. Ongetwijfeld werd onze deur nu bewerkt met de houten kant van een Fuller borstel. Toen klonken er voetstappen, die zich verwijderden.

Voorzichtig begonnen we ons te ontspannen. Als een soldaat, die zich in de krijg van de ene loopgraaf naar de andere spoedt, kwam ik onder de tafel vandaan en schoot achter de gordijnen. Voorzichtig keek ik naar buiten. Niets te zien. Gevaar geweken. Sein op veilig. Maar nauwelijks was ik bezig, om uit mijn schuilplaats te komen, toen ik weer voetstappen hoorde en een man zag verschijnen. Ik dook op de grond. Ik was bang, dat hij me gezien had, want het belgerinkel en borstelgeklop begon opnieuw. Eindelijk, na veel bange ogenblikken, hoorden we de bezoeker weggaan, een motor sloeg aan, en we konden opstaan en onze stijve leden strekken. — Foei, zei Katrien puffend, terwijl ze zich aan mijn hand ophees, — dat is ook niet goed voor een mens. Ik beef er van. Dat is eens, maar nooit weer.

Toen ze dit gezegd had, ging de bel. Ze slofte naar de deur, deed die open en staarde ontzet in het gezicht van de borstelkoning, Maarten Scheres. Deze sprak aldus: — Kijk maar niet zo benauwd, Mrs. Dof, ik had je niet vergeten, hoor. Ik ben wat laat vandaag, maar ik heb nog borstels genoeg. En meteen stapte hij naar binnen. Toen hij mij ontwaardde, liet hij zich vallen op mijn gemakkelijke stoel, en begon de bekende toespraak af te steken over de verdorven Canadezen en de slechte tijden en het verval in de kerk, waar de leden het tegenwoordig zonder borstels deden. Met de uiterste wilskracht luisterden we naar hem. Tenslotte, tegen half zeven, vertrok hij, ons achterlatende met uitgehongerd kroost, kouwe aardappelen, en drie nieuwe borstels, bestemd voor het geslacht, dat ongeveer honderd jaar na ons zijn zal.

Na het eten spoedde ik me naar de kerkeraad, Katrien alleen achterlatend met de bange vraag, welke bezoeker we toch de toegang tot onze woning hadden geweigerd. De ambtsdragers begroetten elkaar hartelijk, maar ik vond, dat de dominee wat stroef tegen me deed. In de loop van de vergadering rapporteerde ouderling Jacobs verontwaardigd over een huisbezoek, dat was afgesproken; maar toen hij met zijn ouderling bij die mensen kwam, kregen ze geen gehoor, hoewel ze vast wel thuis waren, want hun auto had in de driveway gestaan.

— Zoiets kom je alleen tegen bij mensen, die een slecht geweten hebben, merkte de voorzitter op, en het was alsof hij een dreigende blik in mijn richting wierp.

In de koffiepauze vroeg de dominee me, of Katrien en ik vaak weg waren des middags om vijf uur. Mijn antwoord was, dat dit zelden of nooit gebeurde, behalve in de vakantie.

— Zo-oo, sprak de pastor langgerekt, en het was net, of er in zijn stem een scheermesje zat. Ik voelde het snijden.

Eerst toen de vergadering hervat was, ging me een licht op: Zou het de dominee geweest zijn, die vanmiddag voor een dichte deur gestaan had?

Na afloop van de vergadering stoof ik op hem af. — Dominee, vroeg ik recht op de man af, — bent u vanmiddag tegen vijven bij me aan de deur geweest?

— Ja, Arie, dat ben ik zeer zeker, antwoordde de aangesprokene koel en effen; — je hebt mij dus ook gezien, evenals ik jou zag wegschieten bij het raam vandaan.

Haastig begon ik uit te leggen, wat er gebeurd was en hoe de vork in de steel en de borstel in het handvat zat. Het was een genoegen om te zien hoe schielijk de ijselijke herder ontdooide. Hij begon te grinneken en te lachen en te bulderen en klopte me dankbaar op de schouders, omdat ik hem op de late avond nog zoveel plezier bezorgde.

Hij stond er op, om Katrien ook nog te zien dezelfde avond, teneinde met en om haar te lachen.

Zo zat op die gedenkwaardige dag de dominee 's avonds laat nog bij ons.

Om de vriendschap te bezegelen en omdat we nog gevuld waren met de waterige kerkeraadskoffie, besloten we te genieten van een klein pikketanusje, nog overgebleven van Katrien's verjaardag.

Toen de predikant tegen middernacht opstapte, presenteerde Katrien hem een passend geschenk als aandenken: een fraaie W.C.-borstel met een glimmend blauw handvat; blauw, de kleur van de trouw . . . .

Arie.

OPMARS VAN DE TELEVISIE

In onze kaart geven wij een duidelijk overzicht van de snelheid waarmede de televisie de wereld verovert. Van noord tot zuid en van west naar oost verrijzen er steeds meer televisiezenders en antennes. Naar schatting kan de televisie thans ca. 600 miljoen mensen bereiken. In Amerika heeft de televisie de grootste verspreiding, hier zijn ca. 57 miljoen TV-apparaten in gebruik. Engeland is het tweede TV-land ter wereld, want hier zijn ruim 12 miljoen toestellen in gebruik. West-Duitsland en Rusland hebben elk een gelijk aantal, n.l. 6 mijoen in gebruik zijnde televisietoestellen. Deze twee grote landen worden echter overtroffen door Japan dat maar liefst 8 miljoen toestellen bezit. Japan is dan ook het derde televisieland ter wereld. Meer dan de helft van alle Japanse gezinnen bezit televisie, drie televisienetten zenden er kleurentelevisie uit.

De landen achter het IJzeren Gordijn bezitten allemaal televisie. Rusland is nummer één en Oost-Duitsland, met 1,5 miljoen toestellen, is nummer twee. China heeft in 1958 televisie gekregen en thans beschikt het over ca. 100.000 in gebruik zijnde toestellen. Totaal zijn er thans meer dan 40 staten in de wereld die reclametelevisie bezitten. In ca. 30 staten zijn particuliere televisieondernemingen werkzaam. In 38 landen beschikt de staat over het televisiewezen.

MEER GOEDEREN MOETEN WORDEN GEMERKT BIJ IMPORT IN CANADA

Met ingang van 1 maart a.s. moeten thans ook aluminium keukengerei, dekens, oogsttouw (baler and binder twine) en plastic regenkleding bij import in Canada zijn gemerkt, met het land van herkomst.

Volgens Memorandum D 42 d.d. 28 januari j.l., zijn bovengenoemde goederen toegevoegd aan de lijst van produkten, die bij invoer in Canada moeten zijn gemerkt. Wij citeren de desbetreffende voorschriften in genoemd memorandum.

Bakeware and Cookware, made of aluminum, shall be marked by etching, die-stamping, engraving, embossing or by decalcomania transfer or adhesive label.

Blankets shall each be marked with a printed or woven label firmly attached, where it will be apparent to the ultimate purchaser in packages, boxes, enveopes or other containers, or banded, the packaging material or bands shall also be marked.

Baler and binder twine when imported for sale on reels, centres or in packages shall be marked on the reels, centres or packages.

Raincoats and Rainware made of plastic shall be marked by means of a firmly attached printed or woven label, by embossing or by a decalcomania transfer or stamp, in a location next to the brand name or size mark so as to be readily apparent to the intending purchaser. When imported in and for sale to the ultimate purchaser in packages, boxes, envelopes or other containers, the packaging material shall also be marked.

(NCKvK)

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Voor al Uw
Verzekeringen
Auto-, Brand-, Ongevallen- en
Ziekteverzekering
(met wekelijks inkomen)
en alle andere verzekeringen
Mac. Vanderhout
Insurance Agency Ltd.
795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.
PHONE LI 4-2837

Groente- en Bloemzaden
LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.
Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.
Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.
WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
For all your
BOOKS, BIBLES, HYMNBOOKS, RECORDS, TEXTS,
YEARBOOK 1964 $ 1.35 (postpaid)
We have a few Daily Manna Calendars left. $ 2.— each postpaid.
REFILLS
SEVEN STAR AGENDA
$ 2.69 postpaid.
1058 MAIN ST. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

FOR
Aluminum Siding
ALUMINUM WINDOWS AND DOORS
REMODELLING AND ALTERATIONS
Call
PETER DE VRIES
CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

NAAR ÉÉN CHRISTELIJK POLITIEKE PARTIJ?

"Met de aanvaarding van dit Program door de verschillende Kiesverenigingen — hetgeen in de loop van 1878 plaatsvond — werd tevens de band gelegd, die de vaste politieke organisatie mogelijk maakte, waaraan zo dringend behoefte bestond en die tot het jaar 1878 steeds ontbroken had.

Daarom is dat jaar 1878 het begin onzer politieke jaartelling. Kunnen we als belijders der A.R. richting in Nederland bogen op een geschiedenis van een eeuw, als georganiseerde partij vangt ons bestaan eerst aan in 1878."

Zo schreef **Dr. H. Colijn** in het gedenkboek der Antirevolutionaire partij, dat in het jaar 1928, waarin het gouden feest der partij werd gevierd, verscheen.

Schrift en Historie, was de welsprekende titel van dit gedenkboek.

Nog veertien jaar dus en deze politieke partij zal haar eeuwfeest kunnen vieren.

Als ze dan althans nog bestaat.

Toen zij optrad bestonden er in Nederland twee grote politieke partijen, de conservatieve en de liberale partij. Men kon dus zeggen, dat men destijds het z.g. twee partijen-stelsel in ons land kende. De meest beroemde leidende figuren zijn wel Mr. J. Heemskerk Azn. en Mr. J. R. Thorbecke. Maar ook bekende namen als Mr. D. Donker Curtius, Mr. S. baron van Heemstra, Mr. J. J. L. van der Brugghen en Mr. C. Th. baron van Lynden van Sandenburg versterkten de rijen der conservatieven en bij de liberalen bevonden zich eveneens tal van prominenten met "dubbele" namen, als Mr. J. P. P. baron van Zuylen van Nijevelt, W. J. C. ridder Huyssen van Kattendijke en Mr. J. Kappeyne van de Coppelo.

(Ter voorkoming van misverstand wijzen we erop, dat Mr. hier betekent de titel van een jurist en dus niet, dat Canadese lezers zouden kunnen lezen: mijnheer.)

In de conservatieve partij zaten de meeste vooraanstaande Protestanten. De grote tegenstander van Thorbecke, vanuit staatkundig beginsel gezien, is echter de man van A.R. richting, die nooit minister is geweest: **Guillaume Groen van Prinsterer.** Hij was de eenzame strijder tegen het revolutionair liberalisme, de veldheer zonder leger. Onder zijn opvolger, **Dr. A. Kuyper,** begon de feitelijke organisatie van een afzonderlijke partij, die dan, naar Colijn's omschrijving, in 1878 haar beslag kreeg.

Naarmate deze partij in aanzien wies, nam de conservatieve partij in betekenis af.

Zo kwam op 21 april 1880 het eerste Christelijke kabinet tot stand door een samenwerking van Antirevolutionairen en Rooms-Katholieken, n.l. het ministerie-Mackay.

In 1894 ontstond de breuk tussen Kuyper en Lohman. De directe aanleiding was de kieswet — **Tak van Poortvliet,** die een ruime formulering tot het uitbreiden van het mannenkiesrecht bevatte. Het kiesrecht was toen voorbehouden voor burgers, die kentekenen droegen van "welvaart en geschiktheid".

Jhr. Mr. A. F. de Savornin Lohman richtte daarna de Vrije Antirevolutionaire partij op, die later (1901) samenvloeide met de Christelijk-Historischen onder leiding van **Dr. J. Th. de Visser,** onder de naam Christelijk-Historische Unie.

Al waren de persoonlijke verhoudingen tussen de leiders der drie Christelijke partijen vaak niet al te best, de coalitie heeft tot 1933 bestaan. Van 9 september 1918 tot 26 mei 1933 hadden we drie ministeries — Ruys de Beerenbrouck (diens vader heette heel eenvoudig Ruys van Beerenbroek), een ministerie-Colijn, een dito-De Geer.

In 1933, een der ergste crisisjaren, vormde Dr. Colijn een kabinet op brede basis. Liberalen en Vrijzinnig-democraten maakten er met de A.R., C.H. en R.K. ministers, deel van uit.

In 1937, het vierde ministerie-Colijn (na een tussentijdse crisis in 1935, trad het derde kabinet-Colijn op) droeg weer eens z.g. coalitie-basis, al was de liberale **Mr. J. A. N. Patijn, minister van** Buitenlandse Zaken.

Na de bevrijding heerste er bij velen een begeerte naar meer eenheid.

In elk geval hoopte men op een samengaan, zo mogelijk fusie, tussen de A.R. partij en de Chr. Historische Unie.

Tot op dit moment is het er niet van gekomen.

De oudere leiders, Dr. J. Schouten en Dr. H. W. Tilanus werden als voorzitter van de resp. partijen, door jongere figuren vervangen, n.l. door **Dr. W. P. Berghuis** en **Mr. H. K. J. Beernink,** maar ook nu is er ondanks wederzijds begrip nog geen overeenstemming. Men heeft meer contact dan vroeger, doch van een samensmelting willen in het bijzonder de Christelijk-Historischen niet weten.

Duidelijk bleek dit onlangs in een debat, gevoerd tussen de heer Beernink en de heer **B. Roolvink,** oud-staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid, thans lid van de Tweede Kamer. Voorzover lezers van C.C. nog met interesse de politiek in hun oude vaderland volgen, zullen ze de naam van deze "coming man" moeten onthouden.

Hij spreekt de taal, die bij ons Christen-volk resoneert en wekt door zijn optreden vertrouwen.

De socialisten hebben hem steeds fel bestreden, doch sinds hij afgetreden is als staatssecretaris en de Regering de teugels op het gebied van de loonpolitiek heeft laten slippen, weet niemand meer wat het uiteindelijk resultaat zal zijn. Men hoopt er het beste van, doch velen, ook in Regeringskringen, vrezen, dat de zaak uit de hand zal lopen.

Welnu, de heer Roolvink betoogde, dat in onze tijd, met verscherpte tegenstellingen op schier elk gebied, twee Christelijke politieke partijen, met ongeveer een gelijkluidend program van beginselen, niet afzonderlijk naast elkaar behoren te bestaan.

Het A.R.-program zegt: "Noch in den volkswil, noch in de wet, maar alleen in God vindt zij de bron van het souvereine gezag"...; dat van de C.H. Unie: "De overheid dient Gods Naam te belijden en de Grondwet behoort te erkennen, dat de overheid Gods dienaresse is..."

Buiten de landsgrenzen, in het parlement te Straatsburg, treedt men wel gezamenlijk op en in organisaties als het Christelijk Nationaal Vakverbond en de Nederlandse Christelijke Radio Vereniging is er van scheiding geen sprake.

Waarom dan niet op het terrein van de nationale politiek dezelfde eenheid?

De heer Beernink antwoordt daarop, dat er "klimaats"-verschillen zijn. Wat de organisaties betreft en wat de "ligging" aangaat. Zolang de kerken het niets eens zijn, zal een fusie z.i. niet aabevelenswaardig zijn. Bovendien vreest hij bij beide partijen in dat geval een afsplitsing, waarbij de Staatkundig Gereformeerde partij en het Gereformeerd Politiek Verbond zij zouden spinnen.

Wat het verschil in partijorganisatie en -discipline betreft, is wel eens een grapje gemaakt, dat als in een dorp met een overwegend C.H. bevolking, de beide partijen één zouden worden en van de nieuwe partij één A.R.-bestuurslid en vijf C.H.-bestuursleden zouden worden gekozen, binnen drie jaar de verhouding precies andersom zou zijn.

Zien wij het goed, dan is het werkelijke bezwaar, het verschillend inzicht ten áanzien van het publieke leven, wat men omschrijft in het "Hervormd" standpunt en het "Gereformeerde".

De snelle ontwikkeling echter, die onze dagen te zien geven, noopt tot een steeds dichter bij elkaar staan.

De tanende invloed der twee "grote" Christelijke partijen op het Nederlandse volksleven is een tweede reden tot het ineenslaan der handen.

De A.R. partij heeft thans evenveel zetels op de 150 leden van de Tweede Kamer, als vroeger op de honderd, de C.H.U. liep eveneens terug. Samen zouden zij na de R.K. Volkspartij en de Partij van de Arbeid nog altijd een sterke derde groep uitmaakten. Nu streefde de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie (liberalen) elk der gescheiden optrekkende Protestantse partijen voorbij.

Een ander sterk punt, pleitend voor samengaan, is, dat de Christelijke dagbladen dan hun functie als politieke voorlichtingsorganen weer effectiever zouden kunnen vervullen. Nu is het dikwijls een sparen van de A.R. kool en de C.H geit.

Of het spoedig zal gebeuren?

In Nederland liggen kerkelijke verschillen diep in het volksleven verankerd. En zij hebben hun consequenties op elk terrein.

Doch ook in dit opzicht kunnen onvoorziene omstandigheden grote en onverwachte veranderingen geven. Onder de jongere mensen bestaat een neiging tot toenadering. Zij voelen die verschillen minder sterk aan.

God kan de harten neigen om geestverwanten, die in beginsel het zelfde willen, tot elkaar te brengen.

En we mogen er dankbaar voor zijn, dat in de persoonlijke verhoudingen en de samenwerking op politiek terrein reeds een belangrijke verbetering, vergeleken bij vroeger, is opgetreden.

Vandaar dat de hoop blijft leven.

Cn.

Canada's export in 1963 met 10% gestegen

Volgens mededelingen van het Dominion Bureau of Statistics is de export van Canada in 1963 met 10% toegenomen tot $ 6,798.5 miljard.

De export was in elk van de vier kwartalen van 1963 groter dan in de overeenkomstige kwartalen van het jaar daarvoor, maar met name in het laatste kwartaal steeg de export met 15%, voornamelijk als gevolg van de graanverschepingen naar Rusland.

In alle hoofdprodukten-groepen werd vooruitgang geboekt. Behalve tarwe behoorden tot de belangrijkste export-produkten hout, ijzererts, houtpulp, navigatiesystemen, elektronische meet- en regelapparatuur en landbouwmachines.

De export naar de Verenigde Staten nam met 4,3% tot tot $ 983,2 miljoen en naar Groot-Brittannië met 5,6% tot $ 262.9 miljoen. De export naar andere Gemenebest-landen steeg met 3,2% tot $ 103.2 biljoen. De export naar de overige landen steeg met bijna 50% tot $ 584.8 miljoen. Zoals reeds eerder opgemerkt, vond deze sterke stijging voornamelijk zijn oorzaak in de graanverschepingen naar Rusland, terwijl voorts belangrijk meer werd geëxporteerd naar Japan en Latijns-Amerika.

(NCKvK)

ELKE **FIVE ROSES** ZAK BEVAT BLOEM
VAN DE HOOGST MOGELIJKE KWALITEIT

Onze felicitaties !

Op 20 maart j.l. werd het huwelijk bevestigd tussen Willy Buesink, dochter van Mr. en Mrs. John Buesink te Strathroy, Ont., en Larry DeKoter, zoon van Mr. en Mrs. Peter DeKoter te London, Ont. Rev. G. Bouma leidde de dienst in de Christian Reformed Church van London, Ont.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar
JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(30)

Zo begint het verhaal tekening te krijgen en in die tekening kan dominee De Wet zich verheugen, wat Gods beloften falen niet: Hij houdt duidelijk ook over dit kind van Hem de wacht.

Mie komt nu ook los. Ze vertelt — voor zover het haar goed voorkomt — haar ontmoeting met de schipper van de "Antje-Jacoba". Ze behoeft haar brief aan Jochem, haar besliste weigering om verder met hem te maken te hebben, niet te verdedigen. Van harte — naar haar smaak te grif — geeft de dominee haar gelijk. Ze kon niet anders, maar ze mocht ook niet anders.

"Die geschiedenis in de kroeg — wanneer we daar maar een klein deel van mogen geloven — heeft toch wel bewezen, dat die schipper buiten de waarheid leeft. Ons past geen oordeel, dat deze man God de rug toekeert en met jouw eerlijke bedoelingen spot. Zo'n brief — en dat staat dan tenminste als een paal boven water — zo'n brief lees je niet voor, wanneer je eerlijke bedoelingen hebt met een meisje."

Mie moet dat toegeven en hoewel ze hem afwees, hieronder breekt haar hart toch. Jochem las háár brief voor. Zij beloofde voor hem te bidden en dat maakt hij bespottelijk in een kroeg!

"Hij was toch zo'n aardige kerel, toen ik hem eerst meemaakte..." verontschuldigt ze haar snelle verliefdheid.

"Een gelovige moet geen juk aantrekken met een ongelovige," voert hij ten overvloede aan en hij licht dat beeld toe met het ongelijke span ossen.

"Maar die ongelovige kan toch een gelovige worden," weerlegt Mie.

Wat vreemd toch; ze is het roerend met de dominee eens en ze heeft er naar gehandeld. Maar nu ze hier Amen hoort zeggen op haar mening, begint ze haar eigen opvatting te weerleggen. Het is alsof hier een vroegere Mie zit te bekvechten met een nieuwe Mie, die toch wel een beetje vlotter wil.

"God werkt in ons, beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen," zegt dominee zacht. "Als God wil, zal Hij die jongeman tot Zich bekeren."

"En wij-"

"Wij zullen het zien en ons verheugen," gaat hij verder. "Maar we moeten wachten tot het de tijd is van Gods welbehagen, de welaangename tijd. God heeft ons niet nodig, om Hem te helpen."

"Maar als een gelovig meisje nu een ongelovige jongen trouwt..."

Ze is het er nog niet mee eens. Er wringt iets, waar ze geen naam aan kan geven.

"God kan een rechte slag doen met een kromme stok, maar wij mogen die kromme stok niet willen zijn," antwoordt hij dan. "Als God ons verbiedt om met een ongelovige een band aan te gaan, dan heeft Hij daar Zij reden voor en we kunnen er zeker van zijn, dat het een geldige reden is."

Dan geeft Mie het op. Het staat er zo, ze heeft zich niet vergist. Trouwens, in zijn eigen woorden heeft ook dokter Van Loon haar gelijk gegeven. Al blijft er dan in haar hart een onbeantwoorde vraag, het is goed zoals ze het gedaan heeft. Jochem paste niet bij haar; een rauw mens zonder God en zonder fatsoen was hij.

En toch... en tóch...

Dokter Van Loon schiet er helemaal bij in. Ze praten er niet meer over, want dominee De Wet is oud en hij is moe. Daarbij: waarom zal hij dit kind pijn doen, nu hij immers weet dat ze in alles de geordende paden gaat? God zal haar te Zijner tijd de kracht geven om ook de verleiding te weerstaan, wanneer dit tot haar komt in de — zeer zeker vriendelijke en aangename — figuur van een dokter Van Loon. Wie een man opgeeft omdat hij vloekt, geeft zeker een man op die een vrouw thuis heeft. 't Is jammer, dat het deze weg moet gaan, maar de Heer is recht in al Zijn weg en werk... Hij kan in een preek altijd nog eens ingaan op de verboden vruchten, die daar groeien in de tuin der wereld.

Wanneer hij dat besluit neemt, gaat Mie al opgeruimd door de dorpsstraat. Er is een vraag overgebleven, maar ze kan de vraag niet onder woorden brengen, hoe zal ze het antwoord weten...?

Over de hekspijlen van het kerkhof, leunt Melissen. Hij kauwt op een stuk sigaar en ziet haar glunder aan.

"En... heb je goed verkocht?"

"Ja, zegt ze, "Mevrouw heeft m'n hele voorraad genomen, dan heeft ze de eerste twintig jaar genoeg. Dat spaart jou weer een heleboel leugens."

"Ik lieg altijd," grinnikt hij. "Maar je moest toch op dat adres wezen, dus iets klopte er."

"Iets wel," erkent ze. "Maar kom, ik ga verder, anders verdien ik helemaal niks."

Hij kijkt naar de lucht. "Het gaat vriezen," belooft hij. "Dat wordt een gouden tijd, want we zetten de lijken zo maar op het kerkhof. Er zit geen centje bederf in de lucht."

"Ah-bah," griezelt Mie.

"Wat wou je dan? Je kan toch niet graven, wanneer het vriest? Als er veel komen krijg ik naderhand wel een mannetje van de gemeente om me te helpen. Die doen toch niks."

Dan draait hij zich om en sloft het grindpad af, om verder te werken aan de drie graven die hij maar vast in voorraad maakt. Waarom zou je gaan hakken, als je het voorkomen kunt? En de begrafenissen moeten doorgaan. Drie maakt hij er en een kindergrafje. Meer verwacht hij er niet, met dit gezonde weer.

Mie draagt haar hoofd hoog, wanneer ze teruggaat naar de tjalk. Wat zou het, dat er gekletst wordt? Dominee weet nu, dat het allemaal verzonnen is en de rest... nou ja, de rest... Ze zal de mensen laten zien, dat ze lak aan hen heeft. Expres om ze te láten kletsen zal ze die twee Chinese vazen nu eerst naar de dokter brengen.

Als ze daarheen onderweg is, gaat juist de school uit. Ze kijkt op naar de kerktoren, die rank oprijst tegen de helderblauwe vrieslucht: speelkwartier, net wat ze dacht! Meester Huisman hompelt met zijn kreupel been over de speelplaats. Het is om er bevreemd om te glimlachen: toen zij nog een kind was als deze kinderen, hompelde meester Huisman daar en nu hompelt hij er nog. Misschien is z'n haar wat grijzer geworden, zijn houding meer gebogen, maar in ieder geval niet véél grijzer en niet véél gebogener. Kijk, nu ziet hij haar... Zág hij haar? Of niet? Of expres niet? Waarom draait hij anders zijn hoofd zo opvallend om? Het was toch altijd nog de gewoonte, dat de oud-leerlingen zijn bijzondere aandacht hadden; dat hij juist hen uitbundiger groette dan de andere oudere dorpelingen...?

Wéér kijkt de meester terloops, dan verdwijnt hij naar binnen. Even kleurt Mie rood van verdriet en ergernis, dan schijnt haar hoofd nóg fierder op haar schouders te staan. Haar hart knijpt dicht van gewonde trots, maar het dorp zal daar niet van weten. Nooit! Wil het vuile water van de kletsriolen haar van haar voetstuk spoelen? Best, laat het dat maar proberen, zij zal staan als een rots in de branding, hóóg boven de stank en hóóg boven het rioolwater, dat woelt en wurmt.

Bewust voelt ze de verwijdering. Nog geen uur geleden was ze één met de dorpelingen: haar doden bij hun doden, haar dominee de hunne, haar kerk hun kerk, haar meester hun meester. Nu is ze alleen, tegenover allemaal vreemden. De meester is een kerel die ze vroeger óók heeft meegemaakt; dominee De Wet is een beste kerel, die het goed met haar meent, maar ja...; haar doden liggen apart in de dorpsgrond begraven, omdat de wet dat eist...

Wát?

Achter haar roept een brutaal jongensstemmetje: "Kijk, daar gaat Scherven-Mie."

Toch niet helemaal los dan? Ja, want waarom heeft ze de neiging om stil te staan en dat joch een tik te geven? Ze hield al duidelijk haar pas in. Maar dan loopt ze door en achter haar beginnen meer stemmetjes te joelen: "Ha, Scherven-Mie! Laat die mooie potten eens vallen, Scherven-Mie! Ga je naar de dokter, Scherven-Mie?"

Rots in de branding — rioolwater:... Rots-riool... rots-riool... Hè, op die maat kan je niet lopen. Daar hompel je op, net als die vent, die meester!

Ha-ha, nou vond hij dat ze maar met een arbeider moest trouwen! Nico was immers altijd zijn beschermelingetje? Die arme Nico... Alle jongens plaagden hem immers...!

Rots-rots... dat loopt beter... rots-rots... rots-rots... rots... rots...

Zo, ze is er. Juist als ze bellen zal, komt er een patiënt naar buiten O, Dini de Leeuw... Pas getrouwd... Hals over kop...

Ze kleuren allebei, als ze plotseling tegenover elkaar staan. Dini voelt zich een beetje opgelaten, met haar figuur tegenover een schoovriendin. Waarom kijkt Mie zo? Dat heeft ze te laten! 't Gaat haar niks aan en bovendien...

"Moet je hém hebben?" vraagt ze scherp, met een hoofdbeweging naar achteren.

Dan wordt Mie plotseling ook giftig, grof, zoals ze nooit eerder was.

"Die heb jij niet meer nodig," bitst ze en dan gaat ze verder, met weer een zwaar brok bazalt méér aan de voet van de rots. Ze kan er bijna trots op zijn, dat zij hier in zo'n ándere verhouding staat. De dokter is haar vriend, haar beschermer, maar die lui denken... ha-ha, láát ze denken. Haar dokter hoeft niet te denken, die wéét zo iets als van Dini de Leeuw wel!

O... is... zij... Mie Lomer, de pottenverkoopster?

Het wordt haar op een langgerekte, vernederende toon gevraagd, maar ze slaat die grotesk af: "Ik moet Mevrouw persoonlijk hebben!"

Daar kan die dienstmeid het mee doen, want als je iets te verbergen hebt, iets tussen een getrouwde man en jezelf, dan sta je maar niet zo brutaal op de deurmat, om Mevrouw-zelf te spreken te vragen.

Mevrouw is een dame. Wel een hoofd rijst ze boven Mie uit en haar houding is slank en recht; haar glimlach vriendelijk maar wat droevig. Het leven heeft wel veel beloofd, maar niet alles gegeven... láng niet!

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .... $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Engaged:

HENNY VELDMAN
and
JOHN TJOELKER

Toronto, Ont.

Grand Rapids, Mich., U.S.A.

March 29, 1964.

With thanks to the Lord, we hope to celebrate on May 2, 1964 the 35th wedding anniversary of our beloved parents

PETER WESTRA
and
MARGINA WESTRA—NANNINGA

That the Lord may spare them for each other and us, is the wish of their grateful children.

Edmonton, Alberta:
Lloyd and Nellie Westra.
Lethbridge, Alberta:
Gerry and Jennie Schalk.
Lethbridge, Alberta:
John and Joyce Westra.
Red Deer, Alberta:
Peter and Ena Wamsteeker.
Calgary, Alberta:
John Westra.
Lethbridge, Alberta:
Evert Westra.
And Grandchildren.

1808 - 2nd Avenue North,
Lethbridge, Alberta.

Voor ons nog onverwacht nam de Here tot Zich op 2 april 1964 onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

WILLEM COLIJN.

Hij mocht de leeftijd bereiken van 87 jaar en 6 maanden.

De Here spaarde hem van enig lijden.

"'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên,
Uw waarheid t' allen tijd' vermelden door mijn reên."
Ps. 89:1 (ber.)

Mr. & Mrs. John Colijn.
Bill en Margaret Colijn.
Jacob en Annie van der Meulen.
Allard en Imie Colijn.
Henk en Joanne Knevel.
John Colijn.
Gerda Colijn.

11 achterkleinkinderen.

R.R. 1, Vineland, Ont.

FARMS

Dairy, Beef, Fruit, Mixed, Flower. All sizes, priced reasonably, low downpayments, easy terms, one mortgage. Smithville, Welland Areas.

Geo. Dugan
REAL ESTATE
18 King St., Welland, Ont.
RE 2-7517
Evenings RE 2-1536

WANTED AT PRINCE GEORGE

1) Insurance Agent with ability. Age about 28 and married.
2) Capable G.M. Auto Mechanic for expanding garage.
3) By Sept. 1, 1964: Housekeeper for fine Canadian family with small children. Parents working.
4) Operate your own Boarding or Rooming House in this fast growing city.
5) All kinds of skilled laborers for construction projects.

We will appreciate all your inquiries.

For information:

COAST-TO-COAST CONTACT CENTRE
P.O. Box 455, Prince George, British Columbia.

---

68 Acre Gemengd Bedrijf

8-kamer huis met olie-verwarming en badkamer. Inclusief: grote barn - garage - kippenhok. Kleigrond. Ongeveer 2 mijl vanaf kerk en school in Wellandport. Vraagprijs $ 16.500. Downpayment $ 4.000. Eigenaar is tot onderhandelen bereid.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

For sale:

CHOICE 48 OR 25 ACRES FARM

15 miles from Hamilton. House good as new. 3 Bedrooms, living-room, kitchen, bathroom, basement, garage and oil furnace. Two 2-storey steel barns 30 x 90, 25 x 70 with pressure system, with or without livestock and equipment. $6,600.00 down. Mortgage 5%. John Keunen, R.R. # 1, Caistor Centre. Phone 957-3259.

Wanted:

MARRIED COUPLE

for general farm. House available with all conveniences. Please reply to W. Groeneveld, R.R. 3, Simcoe, Ont. Tel. 426-0472.

Wanted:

AN EXPERIENCED UPHOLSTERER

Immediately, for full time work with good wages. Contact — Zuidema's Drapery & Upholstery, 31 McNaughton St., Wallaceburg, Ont.

EXPERIENCED SINGLE MAN

seeks employment on a dairy or mixed farm. Experience with machinery. Close to Christian Reformed Church. P. Haakma, 107 Newman Ave. West, Transcona, Manitoba.

Te koop een
100 ACRE FARM

Deze farm is één van de beste farms die wij ooit gelist hebben. Een paar mijl van Ingersoll. Alle land is bewerkbaar. Grote barn en machineschuur en nog 2 andere gebouwen, zijn in een heel goede staat. Het 5-slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien, het is rode brick en ziet er prachtig uit. Deze farm is spotgoedkoop bij andere farms vergeleken. De prijs is $ 26.000.

Ook hebben wij farms van 50 tot 300 acres rond Woodstock en Ingersoll en Oxford County, en wij kunnen U ook helpen aan het benodigde downpayment.

Schrijf of bel

Mrs. J. WYBENGA
Tel. 423-6406 of Box 73
BEACHVILLE, ONT.

De vervolgingen in de Congo

Het Amerikaanse dagblad de *Chicago Tribune* gaf een treffend verhaal van de redding van Miss Ruth Hege, een zendelinge van Baptist Mid Missions, die werkzaam was in dat deel van Congo, dat zo zwaar door opstandelingen werd geteisterd. Haar collega, Miss Irene Ferrel werd in die dagen vermoord. Van Miss Hege werd aanvankelijk gemeld dat haar handen waren afgekapt, maar dit bleek gelukkig niet juist te zijn.

Het verslag is afkomstig van Arthur Vesey, de chef van het Londense kantoor van de Chicago Tribune, die gedurende de tijd van deze onlusten juist in Congo was en Miss Hege de dag na haar redding een interview afnam.

'Het is alles God's werk," zei Miss Hege. "Als ik bang was, gaf Hij mij vrede. Hij gaf mij kracht. Als de mannen, vele malen, dreigden mij te doden, sprak ik tot ze over de boodschap van onze Zaligmaker, en de Here veranderde hun harten op dat ogenblik, ik kon de verandering op hun gezichten zien."

De aanval begon op vrijdagavond, 24 januari. Miss Ferrel werd diezelfde nacht gedood en Miss Hege gewond. Zij slaagde erin zich voor de communistische benden te verbergen of zich als dood te houden als ze kwamen bij de plek waar ze lag. Eerst op dinsdag 28 januari werd ze door een helicopter van de Ver. Naties gered.

Van die laatste dagen vertelde Miss Hege:

"De zondagavond was rustig en ook de maandag. De dorpsbewoners brachten mij gekookte eieren en allerlei eetwaren. Ze zeiden dat ze zelf na die verschrikkelijke gebeurtenissen van vrijdagnacht niet hadden gegeten. 's Avonds was er geen spoor van een helicopter die redding zou kunnen brengen, en zo besloten de chef en de dorpelingen dat ik naar Idiofa moest worden gebracht. Dat is ongeveer 40 mijl.

Toen het donker was gingen we op weg. De chef ging met mij mee en twee predikanten en vier anderen van de zendingspost. Ze hadden een fiets en als ik niet meer lopen kon, zetten ze mij op die fiets en duwden me. Ze droegen messen en bogen en pijlen.

We hadden misschien 3 of 4 mijl gelopen toen jonge mannen uit het bos te voorschijn kwamen. Nu zouden ze me doden, zeiden zij, en de chef, de dominees en de anderen ook. Ze geleiden ons, wat verder weg, naar een man, die zij hun president noemden".

"De president zond ze allen onder geleide naar de zendingspost, die ze veilig bereikten."

Van de uiteindelijke redding vertelde Miss Hege: "Laat in de namiddag zag ik 'n vliegtuig en twee helicopters die over de zendingspost cirkelden. Ik rende door het dorp, want ik wist dat ze me daar niet zouden zien, dat ik terug moest naar de zendingspost. Ik greep twee mannen bij de arm en zeide: Jullie moeten me trekken, want ik kan niet hard genoeg lopen. Er kwam een man langs op de fiets. Hij zette me op zijn stuur en trapte zo snel hij kon naar de zendingspost. Toen ze voor de tweede keer overkwamen zagen de piloten mij. De man reed met mij naar de rand van het grasveld, waar een helicopter landde. Ik sprong van de fiets en rende er heen. De soldaten van de Verenigde Naties brachten mij naar binnen."

"En nu ben ik hier, veilig bij vrienden," besloot Miss Hege haar verhaal.

Ze vouwde haar handen en boog haar hoofd voor een ogenblik. Ze hief haar hoofd weer op, lachte mij vriendelijk toe en zei: "Het is zoals ik die jonge mannen zei. Ik ben niet bang om te sterven, maar niemand wil graag sterven. Iedereen wil leven en bezig zijn in het werk van de Heer".

(ICN)

Chr. jongeman, 27 jaar, zoekt

KOSTHUIS

in Chr. gezin in Westminster, B.C. Ongeveer begin Juni. Box 595, Strathroy, Ont., Canada.

For sale:

GOOD DAIRY FARM

28 Holstein cows, with milk quota. 300 acres land, 100 clear. Creek. Lots of hay. Good barn with milk-house and cooler. Good house, 3 bedrooms & water. Full line of machinery. Hydro. Schoolbus. 14 miles out of town on highway 406. Reason of sale: No Christian Ref. Church. Letters to owner W. Wagenaar, R.R. I, Kenora, Ont.

Wanted:

MARRIED MAN

for dairy and turkey farm. Separate house with bathroom. Christian school buses pass the door. Good wages to reliable man. Contact: Keith Miller, R.R. 1, Dunnville, Ont. Phone 774-4077.

For sale:

150 ACRES

Large barn & house. All other outside buildings. Paved road. Christian & Higschool bus by door. Never failing well. 3 piece bathroom. $15,500.00. Mrs. Howard Arthur, Phone EX 8-6971, Wooler, Ontario.

Spring Cleaning?

Save time and **effort by** using our outstanding cleaning products for all year cleaning. Also top quality Soap-powder for your washing, making your clothes Snow-White. **Free demonstration.** Salesmen wanted.

T. Ouwehand
315 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone 528-4410

We have an outstanding variety **Daily Vacation Bible** School-Material.

Free Filmstrips available.

Stop in for a moment and see our beautiful display or ask for a free copy V.B.S. "Answer Book".

ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario

If you are looking for a farm in the **Orangeville, Fergus, Shelburne, Arthur area** — we have a good selection of farms ranging from 5 to 300 acres. Here are a few examples:

LOWER PRICE — GOOD VALUE

116 acres on a main country road close to a small village in Melancthon Township. Attractive buildings, well kept. Bank barn 50 x 70. Garage, 5 room 2 storey house. Soil a medium loam with a gentle slope. Priced at $13,500.

100 ACRE — STONE HOUSE

Hillsburg area. Productive medium sandy loam suitable for potatoes. 7 room stone house in good condition. Bank barn 50 x 60. Located close to main road. Full price only $16,000.

CONSULT YOUR SOIL MAP

150 acres, outstanding appearance, 1 mile off Hwy. # 6, in the Mount Forest area. Highly productive corn and wheat land. Large bank barn, new steel roof, good stabling, concrete silo, and implement shed. Maple bush, spring fed stream. 2 storey brick house, modern conveniences. $19,000 — terms.

HIGHWAY FARM — 200 ACRES

Productive land, gentle slope for drainage. 7 room brick house, well decorated. Modern conveniences. Large L-shaped bank barn, good stabling, implement shed and garage. Extra barn 50 x 70. Loose housing, good drilled well. Reasonably priced at $26,000 — terms.

SEE CATALOGUE ON REQUEST

Phone or write to: (Dutch or English)
180 Broadway, ORANGEVILLE, Ontario
Toronto line — EMpire 4-2024

---

126 Acres Dairyfarm met vee, machines and OPEN MELKCONTRACT

57 HEAD OF CATTLE (31 milking cows, 8 bred heifers, 4 heifers 12-18 months, 13 calves, up to 12 months, 1 bull.

CHICKENHOUSE WITH 80 LAYING HENS (contract with hatchery). Tractor, mower, ploughs, seeddrill, hay-elevator, discs, manure spreader, side rake, wagon, trailer, grinder, fanning-mill, cultivator, BULK-MILKCOOLER, milking machines, harrows and all small tools.

FIRST CLASS BUILDINGS. PLENTY OF GOOD WATER. Real good barn with stanchions and waterbowls. Milkhouse with bulkcooler.

Solid brick house in good condition, 6 bedrooms, livingroom, diningroom, kitchen, bathroom and basement. The house is heated by own gaswell (NO HEATING COSTS).

Garage and other farmbuildings.

The farm is located on Lake Erie with Lake-frontage.

As there are some cows coming-in soon, the milkcheque at the moment is about $700.— per month. Can easily be increased. Asking price $43,000.—. Downpayment $12,000.—. Mortgage available at 5½%, monthly payments only $175.— to include principal and interest.

INDIEN U OVER $8,000.— VAN UZELF BESCHIKT, LIGT DEZE FARM IN UW BEREIK. Wij zijn bereid U te helpen aan $4,000.— tegen normaal 6% rente.

CONTACT:

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Crescent, ST. CATHARINES, ONT. Tel. WE 4-1813

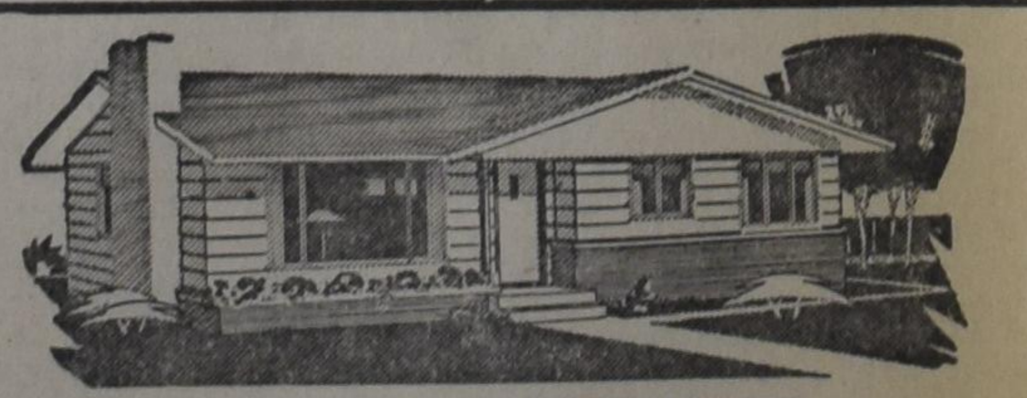

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:

John Voortman
REALTOR
588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

---

real estate
john struik

member toronto real estate board

"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"

741-4404
or
241-9171

REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

Ingezonden

A visit to Ottawa

It was a cold winter day when we found ourselves in Ottawa. We had come to the capital city of our nation to confer with a Member of Parliament with whom we had corresponded about various aspects of labour legislation.

Before making our way to the office of the Member of Parliament, we decided to walk through the Parliament building. A guide led us through the impressive chambers and corridors. There was much to be seen: the Senate Room and the huge Library; we walked along the life-size paintings of the former Prime Ministers of Canada. It was as if history was frowning on us from the stern faces of these men who once occupied the most important public office in our nation.

We entered the House of Commons Room. It was very quiet in the chamber that at other times must have throbbed with life, occasionally even with drama and suspense. The microphones were silent today. Our thoughts went back to the days Parliament was in session. With a little imagination we could hear the voice of the former Prime Minister, John Diefenbaker, castigating the present government for its shortcomings. Then there was the voice of the Bible-quoting, fiery socialist, Tommy Douglas. We could almost hear him expound the virtues of the new society ushered in by socialism . . . But today everything was quiet.

Next, we visited the Member of Parliament. Before long we were deeply engrossed in politics and certain aspects of labour legislation in Canada. After a while I looked around in the room. There were the usual pieces of furniture and equipment to be found anywhere in office rooms. I glanced at the large collection of books and records standing on the shelves along the wall. Suddenly my eyes caught sight of a familiar book jacket. Could it be . . . ? Surely, there it was, a copy of Dr. Van Riessen's *Society of the Future!* I was pleasantly surprised at the sight of this book, written by an outstanding Christian scholar, standing on the shelf in one of the office rooms on Parliament Hill.

I often think back on that experience, and then I find myself hoping that the faith that promoted Dr. Van Riessen to write this book, and the Biblical testimony that emanates from its pages may also become living forces in our beloved nation.

This reminds me that all those interested in the Biblical message for the life of society, particularly labour and labour relations, will have a splendid opportunity to hear more about this when Dr. Calvin Seerveld will address the CLAC convention on Saturday, April 25, where he will speak on: CHRISTIAN WORKERS, UNITE!

You, too, will be able to benefit from what this dynamic speaker will present.

A CLAC SUPPORTER

Een leuke foto van twee goede vrienden, Teensy, de poedel vindt het best dat Bertle-Wertle, de parakiet, een hapje meepikt.

Teachers Wanted

The Immanuel Chr. School at Aylmer, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grades. Starting September 1964. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to Mr. Floor Saarloos, Secr., R.R. 1, Kingsmill, Ont.

Vancouver Christian School Ass. will need

ONE PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. Applications may be sent to G. W. J. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C.

JARVIS CHR. SCHOOL

The Canadian Christian School of Jarvis is in need of

QUALIFIED TEACHERS

for the schoolyear 1964-1965. Seven room school; one grade per teacher with a Canadian qualified principal. A new addition is planned before Sept. 1st. Our school will qualify as a training school for teachers with an interim teacher's certificate. Please send your applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

Langley Christian School is in need of

2 TEACHERS

for grades 1-2 and grades 3-4. For information contact Tony van der Wal, 20452 - 102 Ave., R.R. 4, Langley, B.C.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

PRINCIPAL and TEACHERS

for its 8-room school. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meyers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

The Calvin Christian School, Winnipeg, Manitoba, is in need of

TEACHERS

for grades 2-6. Please send applications, stating qualifications and experience to Mrs. T. Polet, Secr. Ed. Comm., 692 Dunrobin, E.K., Winnipeg (Man.). Many opportunities for courses in education at the University of Manitoba.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont. is in need of

TWO TEACHERS

for lower and intermediate grades, due to one vacancy and expansion, by Sept. 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Qualified teachers preferred. Please send letters of application or information to the Secr., Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:

ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The BURLINGTON CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY intends to open its local Christian School in September, 1964, and invites applications of

Two Teachers

Burlington is an attractive residential area between Hamilton and Toronto, two university cities. Address correspondence to Mr. A. Witvoet, 2072 Edinburg Dr., Burlington, Ontario.

Because one of our teachers is going abroad and another plans to continue his studies, the CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF WILLOWDALE requires for the fall '64 term

TWO TEACHERS

Willowdale is a suburb of Toronto, a university centre. Many opportunities exist in Toronto for evening courses in education and related subjects.

Applications will be received by the secretary,
Mr. S. Smilde,
5775 Yonge Street, Apt. 401,
Willowdale, Ontario.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Three Qualified Teachers

for the primary and intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway # 2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:
Mrs. E. Geleynse, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

---

kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Clinton, Ont., G. J. Heersink te Cobourg, Ont.

te Barrie, Ont., J. Zantingh te Bloomfield, Ont.

te Telkwa, B.C., J. Hanenburg te Holland Marsh, Ont.

Bedankt

voor Halifax, N.S., H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

Aangenomen

naar Edmonton (Westend), Alta., H. A. Venema te Toronto II, Ont.

DE RAMP IN ALASKA

In het laatste nummer van "De Wachter" lazen wij een bericht, dat bij de vreselijke aardbeving, waardoor in het bijzonder Anchorage, Alaska, geteisterd werd, geen enkel lid van de aldaar gevestigde Chr. Ref. Church letsel heeft opgelopen. De schade aan het kerkgebouw blijkt eveneens zeer gering te zijn.

Zoals men weet, heeft de Chr. Ref. Church in deze noordelijke Amerikaanse stad een gemeente, waar Home Missionary Wm. Heynen predikant is.

Due to expansion the John Knox Memorial Christian School of Fruitland, Ont. (two miles from Hamilton) needs a

TEACHER

for grade 2 for the 1964 school term. You may apply or write for more detailed information to the principal, John E. Top, Box 27, Fruitland, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

The Athens Christian School will be in need of a

TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Our present teacher is going back to school for further qualification. For those interested to fill this vacancy, please ask information or send your application to the Secr., J. Vander Kloet, R.R. 1, Delta, Ont.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of

TWO TEACHERS

for the lower & intermediate grades, by Sept. 1964. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

Live and teach in the Beautiful Canadian Northwest.

PRINCIPAL NEEDED

to teach grades 4, 5, 6, and 7. Teaching experience required. New school just completed. New tri-level home provided. Excellent salary and working conditions. Present principal leaving for University study. Send applications to Houston Chr. School, Box 237, Houston, B.C.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL INC.

We look for an allround, well-experienced

Teacher

to do special work in our school with respect to: acceleration, enrichment, testing program, etc. This is a full-time job with excellent salary for qualified person. If you are interested, contact without delay the principal, Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6 for the 1964-65 schoolyear. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

SIR ALEC ALS NIGERIAANS OPPERHOOFD

De Britse Eerste Minister, Sir Alec Douglas Home, die dezer dagen een bezoek brengt aan Nigeria, was één dag "Big Chief", toen Oba Adele hem in Lagos de kleding van een Nigeriaans opperhoofd aanbood.

Boekbespreking

Ds. A. G. Kornet: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL — No. 56 in BOEKETREEKS, J. H. Kok N.V., Kampen.

Het pocket-boek, De Pinksterbeweging en de Bijbel, geschreven door Ds. A. G. Kornet, predikant te Vlissingen, is een kostelijk boekje. Deze opmerking is geen beleefde vriendelijkheid aan het adres van Ds. Kornet, want daarmee zou de auteur noch de lezer gebaat zijn, en de recensent zou zijn taak niet hebben verstaan.

Wanneer wij dit boekje een kostelijk boekje noemen, dan bedoelen wij daarmee dat dit boekje in alle eenvoud, maar juist daarom zo indringend en op de man af, God's Woord laat spreken inzake de problemen en vragen waar de Pinksterbeweging ons voor stelt.

Dominee Kornet geft ons geen uitvoerige geschiedbeschouwing over deze beweging. Hij onderneemt ook geen verbeten aanvallen op de tegenstander, want de tegenstander is voor Ds. Kornet de broeder. Heel eenvoudig laat Ds. Kornet God's Woord spreken. Echter vereist een eenvoudige presentatie van God's' Woord een zeer diepe en gedegen kennis van dat Woord. En hier komen wij in aanraking met het geheim van dit boekje, Ds. Kornet weet op eenvoudige en indringende wijze de grote geheimen Gods in focus te brengen.

En wanneer Ds. Kornet God's Woord laat spreken inzake de vele vragen die de Pinksterbeweging oproept, dan is het resultaat niet een opzienbarend en verrassend boek, maar het resultaat is wel, dat wij na lezing van dit boek, in diepe dankbaarheid God danken voor de zegen der Reformatie, voor de kostbare reformatorische en schriftuurlijke erfenis die wij bezitten. En dan wekt ons dit boekje op om ook verder de goede strijd te strijden en ons te blijven verdiepen in deze belangrijke zaken, die zo nauw verbonden zijn met het hart van ons belijden.

Ds. Kornet behandelt eerst de kinderdoop. Dit is wel een van de sterkste hoofdstukken van dit boekje. Ook hier laat hij zien dat wanneer wij ons gevangen laten nemen door God's Woord, de Bijbel zulk een duidelijke taal spreekt. In ons naspreken van God's Woord zijn wij vaak onduidelijk. De schrijver pleit er voor om oude uitdrukkingen als bijv. "dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen", die vaak misverstanden oproepen, te vervangen door een vergelijking.

Uitvoerig bespreekt Ds. Kornet de Geestesdoop, de Tongentaal, Ziekte en Genezing, om dan het boek te besluiten met een uitvoerige beschouwing over het Duizendjarige Rijk. Ds. Kornet wil het Duizendjarig Rijk zien in een Christocentrisch licht, omvattende de totale Christus-regering, van de moederbelofte af tot de wederkomst van Christus toe. Deze beklemtoning of de eenheid van Christus' verlossingswerk verrijkt ons inzicht en versterkt de schriftuurlijke verbondsbelijdenis.

De waardering die wij voor dit boek hebben, neemt niet weg dat wij ook enkele critische opmerkingen en vraagtekens hebben geplaatst.

In het hoofdstuk over Ziekte en Genezing is het jammer dat bij de korte behandeling van de belangrijke tekst in Jacobus 5, Ds. Kornet niet meer nadruk heeft gelegd op de "ouderlingen der gemeente", die bidden voor de zieke. In de ambtsdragers worstelt toch de *gemeente* in het gebed om de noden van God's kinderen. In de strijd tegen het individualisme van de Pinksterbeweging moet de nadruk vallen op de gemeenschap van God's volk.

Wat betreft de exegese van enkele teksten uit het boek Openbaring en de conclusie die Ds. Kornet hieruit trekt, is nadere bezinning en overdenking noodzakelijk.

Dit boekje mag niet in onze kerkelijke bibliotheken ontbreken. Ouderen en vooral jongeren wil ik hierbij gaarne opwekken om kennis van dit boekje te nemen.

Rev. J. VanDyk

DR. J. TH. ROTHUIZEN BENOEMD TOT HOOGLERAAR

De Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland heeft benoemd tot Hoogleraar aan de Theologische Hogeschool te Kampen als opvolger van wijlen Prof. Dr. G. Brillenburg Wurth, om onderwijs te geven in de ethiek en de evangelistiek, Dr. J. Th. Rothuizen, studenten-predikant te Leiden. Dr. Rothuizen werd gekozen met 27 tegen 26 stemmen op Dr. A. Troost, studenten-predikant te Rotterdam en één stem blanco.

Dr. Rothuizen is 38 jaar oud en werd te Goes geboren. Hij was achtereenvolgens vlootpredikant, predikant bij de Gereformeerde kerk in Uithoorn en sinds 1957 studenten-predikant te Leiden. Verschillende publicaties zijn van zijn hand verschenen. Onder meer schreef hij een commentaar op de Heidelbergse Catechismus en een commentaar op de Bergrede, terwijl hij tevens een gedichten-verzameling uitgaf onder de titel "Klimatologisch".

Drukwerk nodig ?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LTD.

HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

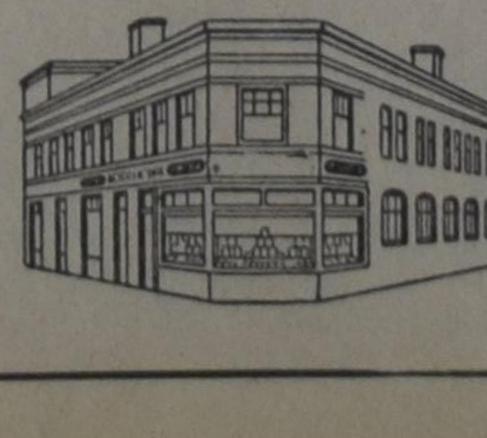

Ingezonden

Beatle Koorts

Wie nog in staat is het Hollands te lezen en dat talent dan ook niet begraaft maar er mee werkt, en daarnaast ook nog geabonneerd is op het "Gereformeerd Weekblad", heeft in het nummer van 21 febr. 1964 een artikel kunnen lezen onder de rubriek "Bijbelse opvoeding", met als ondertitel "Favorieten en 'De Beatle' koorts". Het is geschreven door J. E. Kok.

Dat ik zo eventjes attendeer op het nog kunnen lezen van het Hollands, vind zijn oorzaak in het feit dat die kunst onder ons steeds minder schijnt beoefend te worden. Ik weet wel dat er nog wel velen zijn die het doen, en die nog wel prijs stellen op Hollandse lectuur, want dat werd bewezen toen er enige jaren geleden sprake van was dat "De Wachter" zou ophouden te verschijnen. Toen kwam er van vele kanten protest daartegen, met het gevolg dat "De Wachter" niet ophield te verschijnen. Maar toch, het getal van hen die nog Hollands lezen begint langzamerhand te verminderen en dat van hen die weinig of geen Hollands, maar bijna uitsluitend Engels lezen (als zij nog lezen) begint groter te worden.

Een begrijpelijk verschijnsel is dat, dacht ik, in een Engels sprekend land. We kunnen dat ook merken aan onze kerkdiensten, waarvan het merendeel in de taal van het land wordt gehouden. En ook dat is weer normaal. Het bereiken van dat normale gaat echter niet altijd even gemakkelijk in de verschillende kerkelijke gemeenten. Er ontstaan soms wel eens moeilijkheden daardoor. De een is soms wat sterker gehecht aan de oude moedertaal en heeft het ook soms meer nog nodig dan de ander. Soms wordt er in het argumenteren over de vraag: Welke taal in de kerkdienst? wel wat overdreven in de ene of in de andere richting. Men hoort nogal eens, bij het pleiten voor meer of allemaal Engels, het argument gebruiken dat de jonge leden van de kerk het nodig hebben, omdat ze het Hollands niet meer verstaan. Voor heel velen is dat waar ook, dus is dat een goed argument. En het getuigt van begrip voor wat de jeugd nodig heeft ook in de kerkdienst.

Maar nu kom ik weer terug op dat artikel van J. E. Kok en op wat hij schreef over de beatles. U denkt misschien wat hebben de beatles nu te maken met dat taalprobleem in onze kerk? Ik denk van niets. Ik geloof dat we zelf best in staat zullen zijn zonder veel moeilijkheden dat probleem tot een oplossing te brengen. Maar wat ik zeggen wou is dit: Als wij er zeer terecht voor ijveren, en bepleiten, dat terwille van onze jeugd de taal in de kerk Engels moet zijn, omdat de jeugd anders geestelijk voedsel te kort komt, dan moeten wij niet toelaten dat dezelfde jeugd zich na die extra Engelse kerkdienst of gedurende de week zit te vergapen aan die walgelijke voorstellingen die de beatles vertonen. En nu citeer ik een paar zinnen uit het al meer genoemde artikel van J. E. Kok. Hij zegt: "De beatles zijn vier jonge kerels met haren die tot in hun ogen hangen en die spelen dan op drie gitaren en een drumstel. Voor de loudspeakers brullen ze daarbij van yeah, yeah, yeah, en dat kun je nog net horen boven het hysterisch gegil der meisjes. Sommigen zakken krampachtig schokkend naar voren en worden dan door krijsende maagden teruggetrokken. De wereld moet een beatlekoorts al sinds 1962 kennen, en duizenden meisjes dragen beatle kleren met het beatle (tor) motief, terwijl al 3 miljoen beatleplaten met hun tjoem tjoem ritme zijn verkocht. Ik spaar u de rest van het walgelijke verhaal, dat doet denken aan de twist rage in Amsterdam. Het lijkt wel een bezetenheid onder de losgeslagen Engelse jeugd, maar er zit een grove geldmakerij achter, die de zaak financieel-af heeft opgezet."

Dit zegt J. E. Kok over de beatles. Verder schrijft hij nog over verschillende sportfavorieten en wijst op de grote gevaren en het verkeerde daarvan. Tegen het eind zegt hij nog: "Men begrijpe mij goed. Jeugd en vreugd horen bij elkaar. Verblijdt u daarin, zegt de Prediker, maar hij voegt er aan toe, dat ze Gods gericht moeten kunnen doorstaan. Dat wil ook zeggen dat adoratie van mensen evenzeer verboden is als normatief ontoelaatbare ontspanning. Hij Hij komt tot de conclusie dat het onchristelijk is er favorieten op na te houden. En wie dat beseft, zal zien dat hij een taak heeft als Christen tegenover de losgeslagen normloze, moderne jeugd."

Dit was zo ongeveer de strekking van zijn schrijven.

Als Christenen kunnen we moeilijk anders dan onze instemming hiermee betuigen. Ook naar dit deel van de wereld is de beatlekoorts overgeslagen. En het is nodig dat we die ziekte bestrijden. Dat kunnen we op allerlei manieren doen. We kunnen dat ook doen, door voor onze jeugd te vragen dat er meer Woordbediening is in de taal die zij het beste verstaat. Dat kan ze helpen om de juiste en goede levensnormen beter te leren zien. Maar daarnaast zullen we ook moeten toezien dat we onze jeugd niet zelf brengen onder de gevaarlijke besmetting van deze beatle koorts. Als we het eerste doen, zullen we het andere niet mogen nalaten.

C. Overgaauw.

HOGE KOSTEN BELEMMEREN NOG STEEDS DE CANADESE EXPORT

In Canada is men van mening dat het feit, dat vaak op beperkte schaal moet worden geproduceerd, de Canadese fabrikant bij het verwerven van afzet in het buitenland nog steeds grote problemen biedt. Het gebeurt dikwijls dat in Canadese fabrieken veel te veel tijd en dus geld wordt besteed aan de opstelling en het demonteren van machines, aldus een der economische adviseurs van de Canadian Imperial Bank of Commerce.

Zodra men er in Canada in slaagt profijt te trekken van massaproduktie, zoals b.v. het geval is bij landbouwmachines en whiskey, kan op de buitenlandse markt met succes worden geconcurreerd.

Nog steeds verkopen de Canadese fabrikanten 85% van hun produktie op de binnenlandse markt. Er worden vijf- tot zesmaal zoveel industrieprodukten uit het buitenland geïmporteerd als geëxporteerd. Volgens sommigen zou deze ongunstige verhouding aanleiding moeten zijn tot een verdere bemoeilijking van de Canadese import. Men vergeet dan echter dat het grootste gedeelte van die Canadese export uit grondstoffen en halffabrikaten bestaat, die in het buitenland slechts in geringe mate met invoerrecht zijn belast. Een verdere verhoging van de Canadese invoerrechten op geïmporteerde industrieprodukten zou gemakkelijk in andere landen vergeldingsmaatregelen kunnen uitlokken, die zeer ten nadele van de Canadese primaire industrie zouden kunnen uitvallen.

(NCKvK)

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637
HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147
ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385
LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:
MONTREAL, 3600 Van Horne 731-9421
VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685
EDMONTON, 12421 - 118th Ave. GL 4-3260
CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748

A° 1807 Holland Life

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

De Kanaaltunnel komt

Engeland wordt aan Europa verbonden

De Franse en Britse regering hebben zich bereid verklaard een spoorwegtunnel onder het kanaal te gaan bouwen. De tunnel zou een dubbele spoorwegtunnel moeten worden, waarbij één tunnel moet dienen voor het reizigersvervoer terwijl de andere tunnel alleen ten dienste zal staan voor de treinen die auto's vervoeren. De tunnel kan in 4—6 jaar worden gebouwd en de kosten zullen naar schatting een half miljard dollar bedragen. De totale lengte van de spoorwegtunnel wordt 32 mijl. De reis door de tunnel zal ongeveer 45 minuten duren en dat betekent dat de reis Londen—Parijs met 2,5 uur verkort zal worden, afgezien nog van het feit dat men geen overtocht per schip meer hoeft te maken. De autotrein kan 3600 auto's per uur vervoeren waarbij de passagiers in hun auto kunnen blijven zitten. Men verwacht dat t.z.t. meer dan 1 miljoen passagiers per jaar gebruik zullen gaan maken van de personentrein. Wanneer men met de bouw zal beginnen is nog niet bekend, maar men verwacht dat de tunnel in 1970 in gebruik zal worden genomen.

De keus ging oorspronkelijk tussen een tunnel en een brug. Men heeft voor de tunnel gekozen omdat een brug te hinderlijk zou zijn voor de drukke scheepvaart door het Nauw van Calais, terwijl een brug in oorlogstijd ook veel kwetsbaarder is dan een tunnel.

De tunnel zal voor een groot deel van Europa van betekenis worden, wat dat betreft is de tunnel van een Europees belang.

DE INVLOED VAN DE TUNNEL

DE KANAALTUNNEL

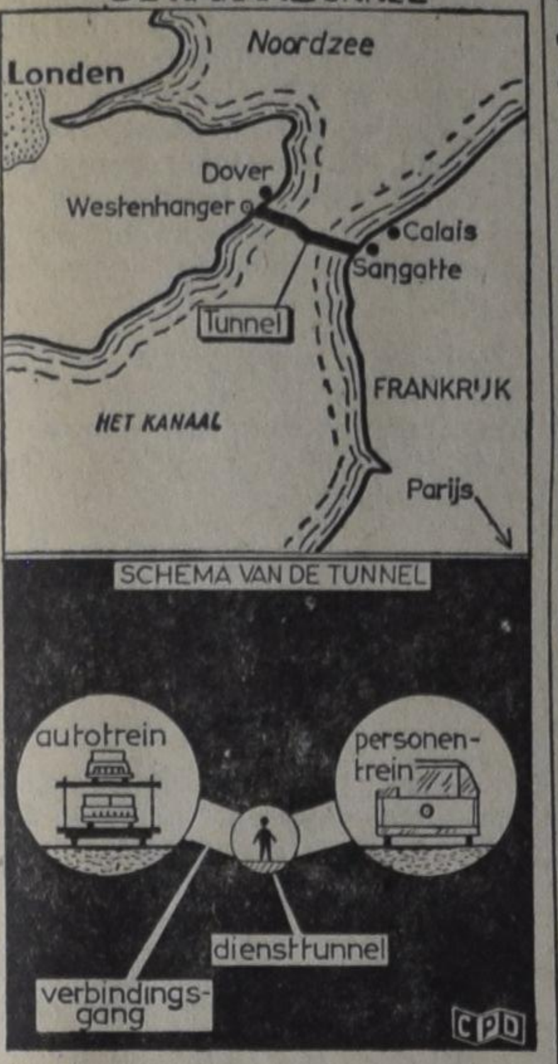

GROTE VRAAG NAAR PLEZIERBOTEN

Op de onlangs in Toronto gehouden Canadian Boat Show was de belangstelling van het publiek bijzonder groot. Er werd zelfs een kruiser van $ 45.000.— verkocht en verder zouden er verschillende orders zijn gegeven in de 10.000 tot 30.000 dollar klasse. In het algemeen kon worden gezegd dat het publiek dit jaar een grotere belangstelling toonde voor de kwaliteit en het ontwerp van de vaartuigen, waarbij de prijs op de tweede plaats kwam.

De kennis van het publiek omtrent boten scheen sterk te zijn gestegen, waardoor ook een meer selectieve vraag ontstond. De Canadese bootindustrie rapporteert dat de huidige winterverkopen van 5 tot 50% hoger liggen dan een jaar geleden. De omzet van buitenboordmotoren was groter dan in de afgelopen 4 jaar. Naar volume berekend, waren de motoren onder de 10 pk het belangrijkst. De verkoop van 18 tot 40 pk motoren wordt steeds groter, terwijl veel belangstelling bestaat voor een 90 pk motor, die $ 1439 kost. Grote interesse was er ook voor een 50 pk, 2 cylinder motor, die voor $ 835 verkrijgbaar is. Zeilboten in alle soorten en klassen ondervonden bijzonder grote belangstelling. De prijzen variëren van $ 345 voor een 8 foot, tot 40 à 50.000 dollar voor een 21 foot jacht, vervaardigd uit glasvezel. De grootste omzet ligt echter in de 10 tot 19 foot klasse, waarvan de prijzen gemiddeld per zeilboot $ 3.000 bedragen.

(NCKvK)

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE MAGIC OF MEMORY

One of the first books ever printed was a treatise on improving the memory, and one of the newest product improvements is a memory aid for housewives: an end-of-the-roll reminder to buy more aluminum foil.

Memory lapses were causing concern — and giving rise to strange and ingenious solutions — hundreds of years before the birth of Christ. Yet the ordinary, fair-to-middling human memory is capable of amazing feats.

Your conscious memory, if you live to be 70, will remember about 15,000,000,000,000 separate things — from your telephone number to the shape of a watermelon.

Amazingly enough, your subconscious memory contains much more information!

HOW MEMORY WORKS

In your brain (you're using some of them right now) are ten billion nerve cells. According to one theory, when a sensation or impression strikes a nerve cell, its form changes. The harder the cell is hit, the bigger the change and the longer it lasts. When the cell is hit hard enough, you remember. If it is not hit hard enough, you forget.

Memory is a very peculiar thing. You *don't* forget more over a long period of time. You forget more right after learning something. You remember better under pressure — time or importance.

Ever had the feeling you'd seen something before, or been somewhere before, although you really hadn't? This is called "the illusion of the already seen." No explanation is generally accepted.

Then there's "retrospective falsification." A person's memories of the past may be distorted — either by wishful thinking or a vivid imagination. Salvador Dali, the painter, claims he has memories that go back to before his mother actually gave birth to him — and perhaps this is his vivid imagination at work.

Ever forget a telephone number you know very well? A name as familiar as your own? Then you had mild amnesia — a loss of memory.

Severe amnesia — when you can even forget who you are — is probably much rarer than most people think. A survey conducted by 300 policemen in large cities showed that 95 out of 100 "amnesia" victims were faking — and police had some doubt about the other five.

According to one missing-persons investigator, Dan Eisenberg, most cases of fake amnesia involve husbands who walk out on their wives — and who *don't* forget to take along a wad of money.

True amnesia may be caused by brain damage — a blow on the head may do it, but, more often, it's caused by overindulgence in alcohol. A personal tragedy can also trigger amnesia — under a terrible emotional strain, a person may forget in order not to continue suffering.

MEMORY AIDS

Even the finest memory in the world couldn't recall all the varied memory aids that have been tried through the centuries.

They have been as simple as the printed sticker, six feet from the end of a roll of Reynolds Wrap, that tells the housewife it's time to get a new roll of aluminum foil.

At the other extreme, memory jogs can be as complicated as the one devised by a 6th century B.C. Greek named Simonides. *He* thought a woman could recall a grocery list by picturing the items stacked in a certain order around her bedroom or living room. Whenever she wanted to recall the items, she simply visualized the room and its contents!

A different use of groceries as memory aids was made by Laurenz Fries in 1523. "Partake or roast fowls, small birds or young hares for dinner, then apples or nuts for dessert," he wrote in a work entitled *How Memory Can be Wonderfully Strengthened.*

Then there was the 16th century Italian professor who published a system which used "the most beau-

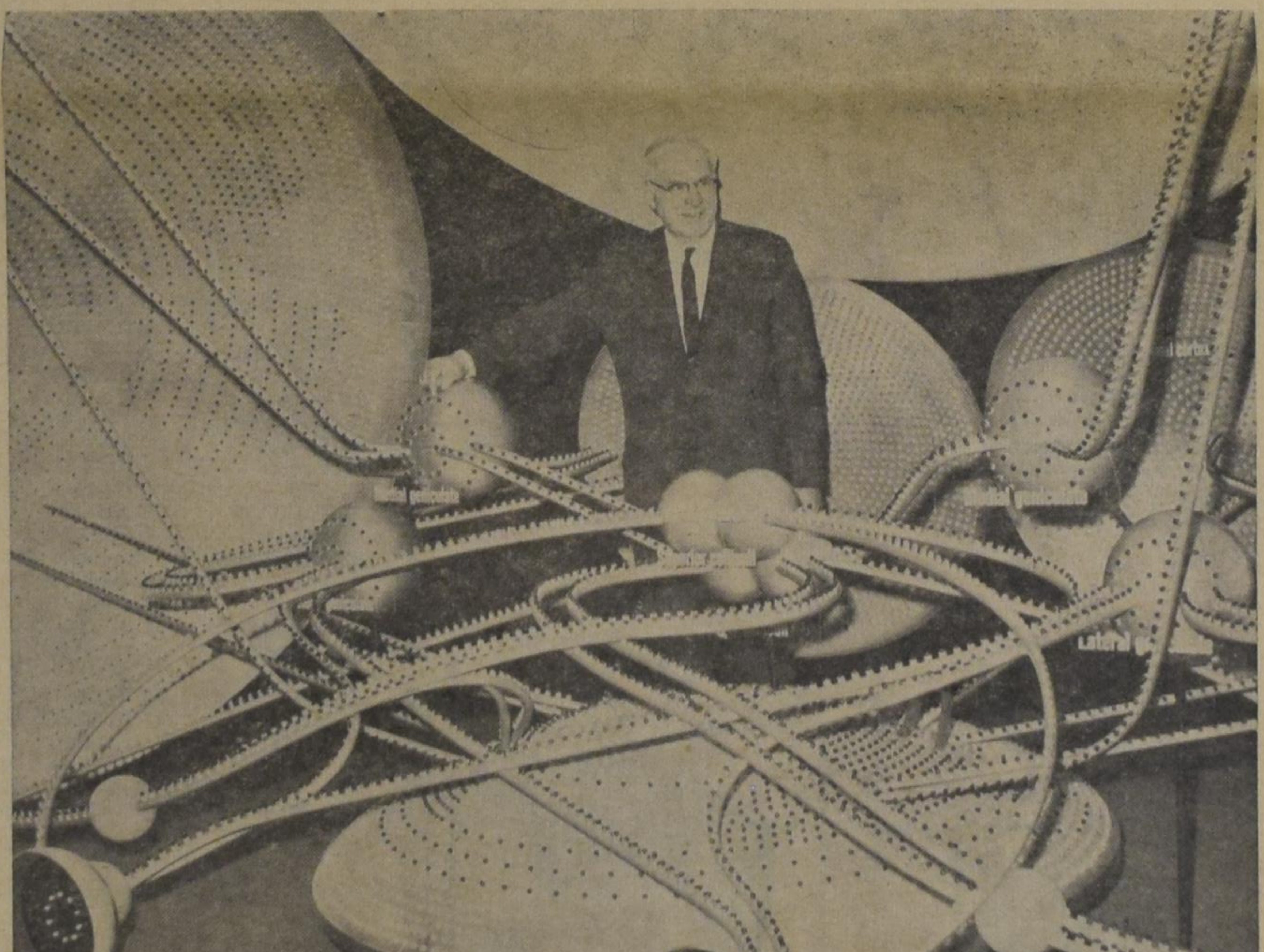

This schematic model of the human brain, studded with "only" 30,000 tiny light bulbs, was built to show how our brain becomes aware of everyday sights and sounds. Dr. A. G. Macleod of the Upjohn Company, is shown with his "brain child".

tiful maidens his mind could conceive" as keys for the items on a list of things to be memorized. Curiously, posterity has forgotten his name.

More valid are these memory improvement rules suggested by modern experts:

1. Be alert to what you want to learn — make a conscious effort.
2. Be sure you understand the meaning of what you want to remember.
3. Use your sight, movement, and sound memory. To memorize words, for instance, look at them, say them aloud, and listen.
4. Organize the material. It's easier to remember dates in a time sequence than dates that are mixed.
5. Use a trick to remember. A music student uses the phrase "Every good boy deserves fun" to remember the lines of the musical scale — E, G, B, D, and F, from the first letters. Math students remember the number 3.14159 (pi) from the phrase "See I have a rhyme assisting" — the number of letters in each word. Even the five points of Calvinism are remembered by the word TULIP (T=total depravity, U=unconditional election, L=limited atonement, I=irresistable grace, P=perseverance of the saints).
6. Get yourself interested in what you want to remember. To remember people's names, for instance, get to know them well.
7. Spread out the memorizing. Hermann Ebbinghaus, a noted psychologist, found it took him 68 repetitions to memorize a long list of words in one day. With a similar list, and taking three days, he made it in only 38 repetitions. What's more, he remembered the second list longer.

Even an excellent memory has its quirks; the late columnist Franklin P. Adams could remember all the Latin he learned as a boy, yet forgot all the French he learned in his forties. Furthermore, a good memory is not necessarily a sign of intelligence; some very dim-witted people learn to memorize very well.

That's something to remember — next time you forget.

How To Plant ROSES EASILY

Planting roses properly requires no special skill and no need for years of gardening experience. To grow good roses plant them as early in the spring as possible. The technique is simple and routine. First, select a site with good drainage and one that receives at least half a day of sunshine. Then follow these easy steps recommended by All-America Rose Selections.

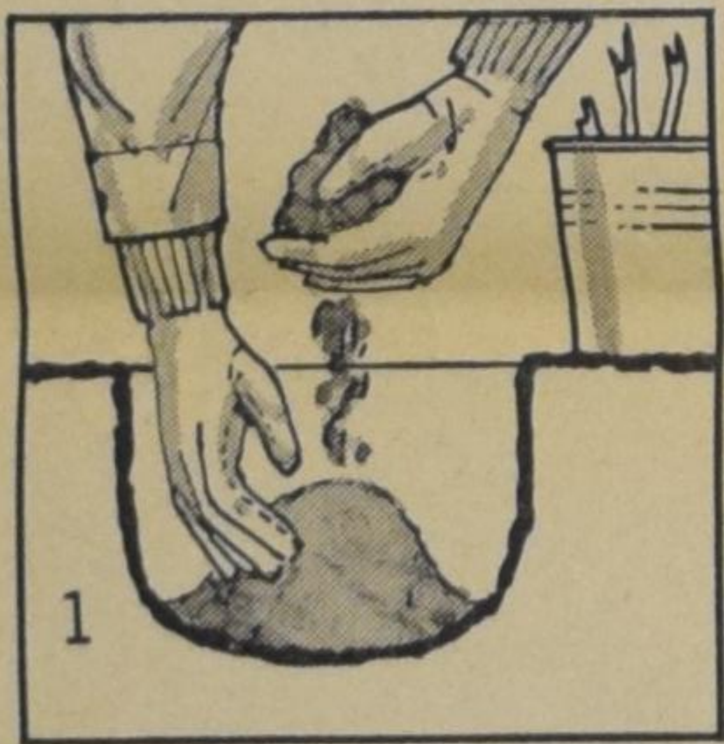

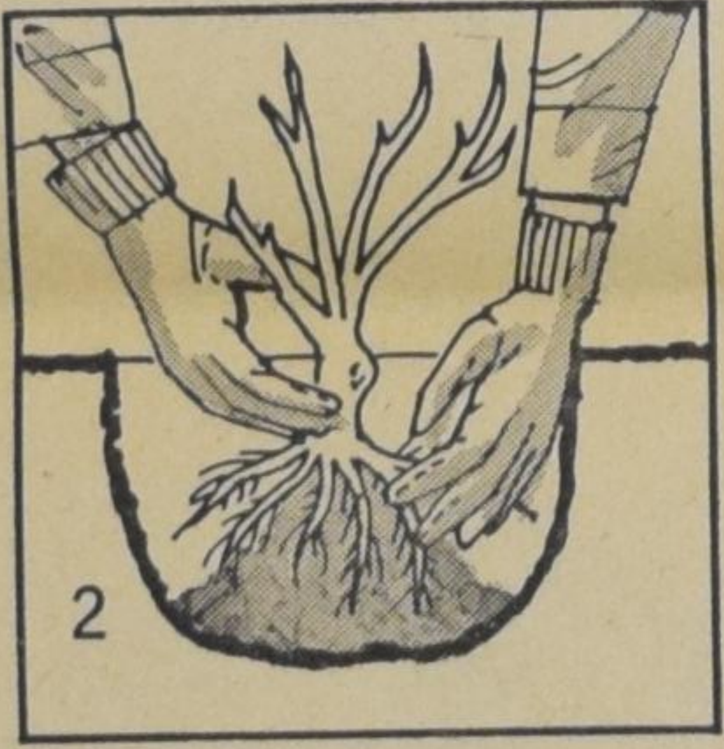

1. Dig a hole 18" wide and about 15" to 18" deep. Replace several inches of loose, prepared soil (soil mixed with several spades full of any barnyard fertilizer, leaf mold, compost). Form a mound in center.

2. Position rose bush on mound so that bud union (knotlike, swollen area) is at about ground level. Spread roots naturally down slope of the mound.

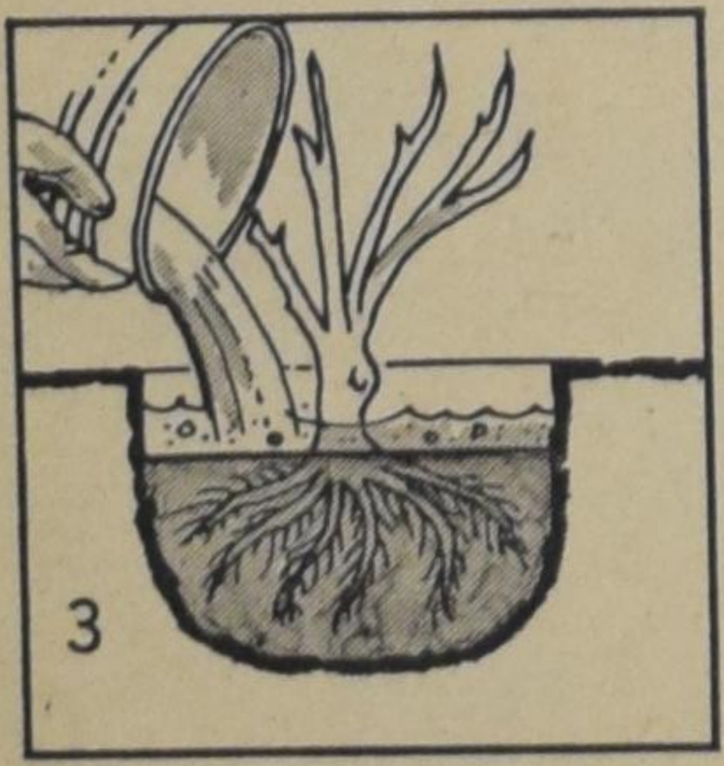

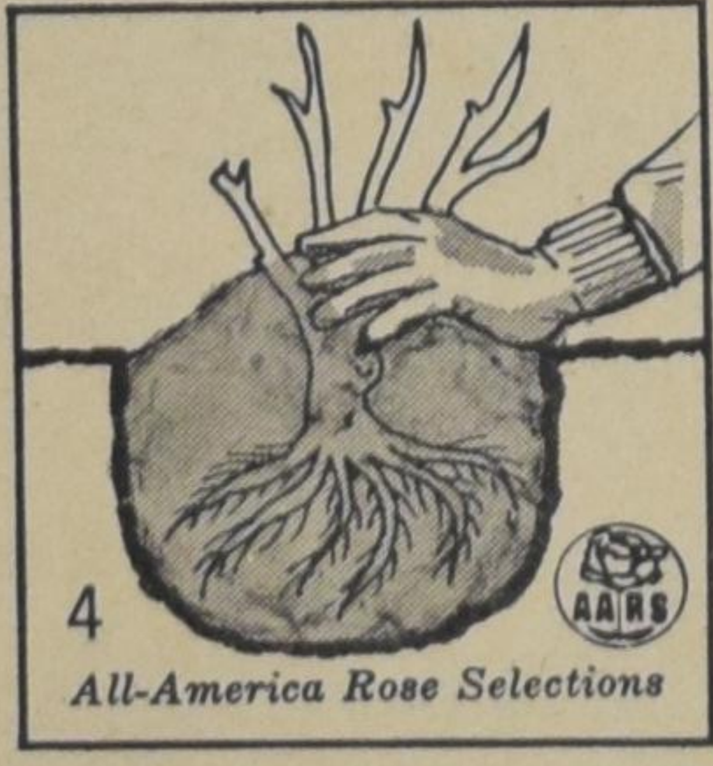

3. Work in the soil around roots to eliminate air pockets. Fill hole ¾ full and tamp down firmly. Fill hole with several pails full of water and allow to drain.

4. Fill in remainder of hole with soil and mound up around canes to a height of about 8 to 10 inches. Allow this protective mound to remain for a week to ten days. Then remove.

Cross Word Puzzle

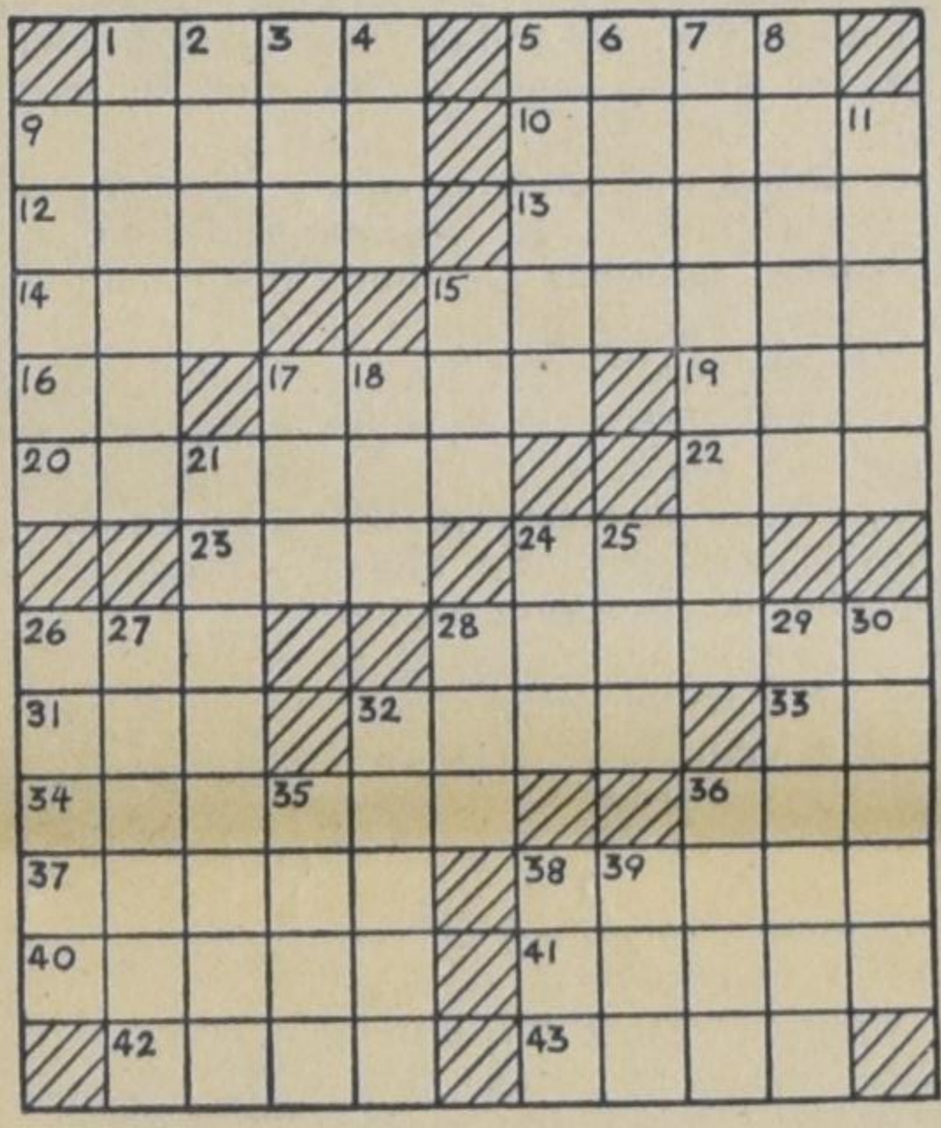

ACROSS

1. Tray for type: print.
5. Bird's beak
9. Placed at a focus
10. To revoke: law
12. Respiratory organs
13. Let
14. One hundred sq. meters
15. To pass by, as time
16. Babylonian city
17. —— Christian Andersen
19. Nourished
20. Trusted
22. Property: L.
23. Goddess of harvests: It.
24. Court
26. Son: Scotch prefix
28. Consolidation
31. Goddess of destruction
32. Secular
33. Roman "II"
34. Dissolved
36. Likely
37. Watered silk
38. Small flycatcher
40. Change
41. Pitchers
42. Affirmative votes
43. Examination

DOWN

1. Progress
2. Skin disorder
3. Droop
4. Elevated trains
5. Formal dances
6. Notion
7. Children's game
8. Tenant
9. Aptitude
11. Merited rewards: poetic
15. Finish
17. Fruit of the rose
18. Roman money
21. Place
24. Old Chin. kingdom
25. Grampus
26. Mother: child's term
27. Surface hollow: biol.
28. Insane
29. Adroit
30. Ceremonies
32. Looks askance
35. An elm or maple
36. Fills with solemn wonder
38. Caress
39. Female sheep

ANSWER

of last week's

Cross Word Puzzle

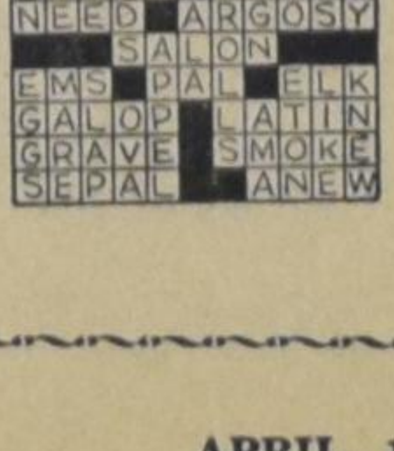

In Between the Lines

ONE OF THE BASIC MISTAKES OF THE HUMAN RACE is to subject someone else's life to severe criticism, and to belittle own failures and mistakes. This stands for almost anyone, as well as for any community. It is much easier for me to see the wrong in my neighbour, than in myself. A businessman can tell you sooner what is wrong in his competitor's business than to show the courage to lay bare the shortcomings of his own firm. In church life more time and effort is spent pointing to the heresies and failures of other churches than to analyse the mistakes in one's own denomination. It even stands for nations. The whole world is almost furious about the "Apartheid" in South Africa, while racial discrimination in found almost everywhere.

To some, therefore, it may be shocking to read the article in the April 4th issue of **Maclean's Magazine**. Under the title "Let's give the police more power" Allan Phillips gives a conclusion that arises from his twelve months examination of criminal conspiracy and law-enforcement on our continent. It is a daring article and it is little less but astonishing.

Going over Mr. Phillips' article, we will quote some sentences here and there, which will give us a gloomy picture of this fair country of ours.

> "Crime is increasing three times as fast as our population."
>
> "The criminal penetration of labour began in the 1930's, and the present U.S. crime committee has found gangsters in the locals of the hod carriers, plumbers, textile workers, engineers, bakers and meat cutters unions, in key locals of the International Longshoremen's Association, which can immobilize the port of New York and two thirds of U. S. trade, and in the Brotherhood of Teamsters, which can immobilize the continent."
>
> "The coin machine business, a Mafia near-monopoly in thirteen states, is an outlet for pirated records and stolen cigarettes. Mafia printing firms turn out counterfeit. Model agencies cover vice rings."
>
> "Through control of our eastern underworlds the New York-Brooklyn-Buffalo Mafia, with Detroit, now straddles two thirds of Canada's economy."
>
> "One well-off lottery distributor lives in a small eastern Ontario town. He sells tickets in Vancouver and breaks no laws in his hometown, so the local police will not help the Vancouver police to investigate him. All over the continent hoodlums hide out in safe havens known as "cool offs"."
>
> "Law enforcement is local, crime is international. New York will market stolen jewels in Toronto. Montreal markets stolen bonds in New York. The syndicate dons live in one city and operate in another. Niagara Falls leaders direct the Buffalo Mafia. Hamilton leaders operate in Toronto. Call girls are rotated."
>
> "When the Hamilton Mafia wanted a man hit, it brought in a Brooklyn killer. He cased the victim, shot him and left. No one knew him. He had no apparent motive."

And this sinister list goes on for almost two full pages. Dealing with the question why the police does not act more strongly against those powers from the underworld. Mr. Phillips has this to say:

> "Some of the strongest opponents of the police on such civil rights issues appear as lawyers time and again on behalf of syndicate mobsters. They distort continuance, delaying and winning adjournments till they get the judge they want. They devise gambling-club charters, set up dummy corporations, and often act as fronts through whom the racketeers hold control . . . In Toronto and Montreal, lawyer-politicians draw large fees that buy not only their talents but their influence." "In Quebec-City, Montreal, Hamilton, Windsor, Toronto, Winnipeg and Vancouver there are lawyers who . . . advise in the planning of rackets. They dictate statements in case of arrest. The Montreal ring that pulled off the 1961 bankrobbery at Havelock, Ontario, had been advised by their lawyer to dress so that no skin was showing. In a robbery in Montreal's St. Laurent suburb in 1961 the robbers drove to the bank in their lawyer's car." A Winnipeg lawyer is one of the heads of a gambling combine. A Hamilton lawyer masterminds a robbery ring. Another Hamilton lawyer is the son of a Mafia don." "The police can spend thousands of man-hours making a case against a bookie, only to have the magistrate or judge levy a trivial fine." "In 1962 a Montreal syndicate bookie grossing $500,000 a year, was fined $500 and given a month in jail; last year an appeal judge called this 'excessive', and quashed the month."

This apparently is the world we live in. This is the world in which the next generation will step into. We would deceive ourselves if we closed our eyes to this leven which has spread like cancer.

But it is not sufficient to think only that. Nor is it enough to resolve or to appeal to the people to lend a stronger support to the police or to urge the government to entrust more power to the majority of the good men in the police forces. This all is certainly needed and called for.

The publication of these sinister facts should have a deeper meaning for christians. Strange as it may sound, but the development of crime and the growing of brutal sin is an answer to prayer. What we see around us (and we mean around us and not in the first place in other countries) is the world we have been and are now praying for. Our prayer for the Kingdom of our Father in Heaven brings about a culmination of immorality, deceit, corruption and murder. When we pray "Thy Kingdom come" we do not merely ask God that many people may come to the saving knowledge of Jesus Christ. That, too, yes, But it is much more. The advancement of the Kingdom of God brings about the extremest powers of the devil. The Kingdom of God and the Kingdom of darkness cannot live in peaceful co-existence. There is place for one Kingdom only, and we know that that Kingdom is our Lords.

We may even make the circle smaller. We do not have to look across the border in foreign countries, we not only see it in our own country and in our own environment, we experience it in our very own lives. The more we feel the enmity between God and the devil, be it in our own lives or in our country, the clearer we detect the coming of God's Kingdom. It is coming with haste and with power.

Mr. Phillips has done us a service in publishing his findings. Not only because it was a pleasure to read them, nor because they give us satisfaction that in our country the law is honoured. Rather, because we saw in between the lines in his article the contours of the Kingdom of God. It should intensify our plea: Lord Jesus, come quickly!

D.F.

WHAT IS "FULL-TIME" Kingdom work?

On Saturday, March 21, the Section East of the Ontario Alliance of Christian Schools organized a very successful meeting with the young people of highschool age in the Bethel Chr. Ref. Church of Brockville, Ont. Local school boards of Christian schools from Ottawa to Kingston invited their own young people to attend, and transported a good many carloads to Brockville.

Dr. R. Kooistra from Trenton gave a speech on "The Choice of a Vocation". He pointed out that Luther rediscovered the concept of daily work being performed as a divine calling, overagainst the medieval view of life which divided it into a **secular** part and a **religious** one. That which was pertaining to the secular had no bearing on the religious, and vice versa. Luther and Calvin both knew that having a **vocation** meant **being called to have dominion,** as God gave Adam this mandate in Paradise.

When we are studying, we also have a calling. Our goal does not lie in high marks for personal glory, but in carrying out the God-given mandate for that period of our life. We have to be careful not to single out certain occupations or professions as "full-time Kingdom work", since all believers ought to be conscious of their task in life as a vocation, a calling from their Lord.

During the intermission we had a rousing sing-song, conducted by Mr. H. Schouls and his two fellow-accordionists.

Miss R. Van Westenbrugge talked about the topic "Teaching — in a Christian School?" She defined the art of teaching as the subtle reciprocal influence between teacher and pupil, through which the teacher **gives,** but **receives** also. There is **no** teaching without **indoctrination.** The living example of a teacher, his system of thought, are bound to have a profound influence on the pupil. There are certain disadvantages to teaching as a career, but for those who love children and seek for work which requires your whole personality, it is tremendously satisfying. If a teacher desires to work in a Christian school, there is the added advantage of knowing that a very close bond exists between the parents and the teachers, who all are working for the common goal: to give positive guidance to young people in a confusing world, to help them see God's purpose in life for each one personally.

This afternoon a worthwhile effort had been made to help young people decide on their future vocation in the frame of mind of Paul, who asked, "Lord, what wilt Thou have me to do?" It is up to the individual to act on the answer to that question.

QUEEN'S PRINTER

Story by: John Ough.
Photos by: Gar Lunney
Pierre Gaudard

As Canada's national press flourishes and commercial printing and publishing in general booms, so does the business of the Queen's Printer in Ottawa. Founded in 1886, the Government Printing Bureau was assigned to print constitutional documents, debates in the House, other parliamentary papers and act as publisher for government departments. Today, government publishing is steadily growing in importance. As the activities of government work become more multiple and complex and more and more functions formerly under private direction become the responsibility of the state, so must the numbers and diversity of government printing matter increase proportionately. Official publications now deal with an enormous variety of subjects essential of informing the public on scientific knowledge, social and cultural progress and economic development. These publications reflect directly the activities of federal agencies and the operation of government.

Variety is the key-note on the Queen's Printer's bookshelves. Through catalogues and a thriving mail order business at the National Printing Bureau in Hull, P.Q., and in retail bookstores in downtown Montreal, Toronto and Ottawa (two new stores are soon to open in Vancouver and Winnipeg), the public can buy books ranging from National Gallery reproductions of paintings to books on freezing foods, growing home vegetables, flying airplanes, banishing garden pests, looking after babies, and fishing for salmon. Books are available on Canadian industries, tourism, statistics, history, geography and all aspects of Canadian life. On the bookshelves are included publications from international organizations. As the reading public becomes more sophisticated, knowledgeable and demanding, so must government printing and publication keep pace with attractive, well-written, authoritative books containing the best examples of the graphic arts. It is the Queen's Printer's job to make available to the Canadian citizen publications containing as much information about his country as possible. Publications must tell the character, resources and opportunities of the nation, record trends in political, economic, financial, industrial, social and cultural fields. They must outline the citizen's personal rights, privileges and obligations, the federal services available to him, and inform those who wish to know the day-by-day status and progress of the policies, activities and aims of the Government of Canada.

CORRECTION

In our March 13, 1964 issue (page 10B) we gave a picture story on the School of Gardening, Niagara Falls, Ont. A friendly reader wrote us that the name of this school has been changed into "School of Horticulture".

Editor.

Queen's Printer bookstore on St. Catherine Street, Montreal. Other government bookshops are in Toronto and Ottawa, with two more opening in Vancouver and Winnipeg.

Government Publica

Book-Buying

Competition for the reading time of Canadians is the most intense in the world, but at the Queen's Printer business is booming. Every 30 seconds a customer enters one of the government bookstores across Canada. Every day 3,000 orders come to the Queen's Printer, Ottawa. Among 20,000 titles in print is authoritative literature on subjects ranging from how to fly an airplane to destroying the purple-backed cabbage worm, from art to mining, figure skating to salmon fishing. Production of 5,000 new titles a year for an annual printing bill of $15,000,000 requires a 500-page cata-

logue to d
publicatio
source of
Canada, the
sets out in
the why-w
how of go
ties, policie
results in th
tics, scienc
social-eco
ment. Amon
the 5BX-XI
ness book
copies),
Mother and
000), *Nativ*
nada (500,00
a Business a
The Develo
dian Art.

Bookstore, above, is just one retail outlet
can choose from among 20,000 titles.

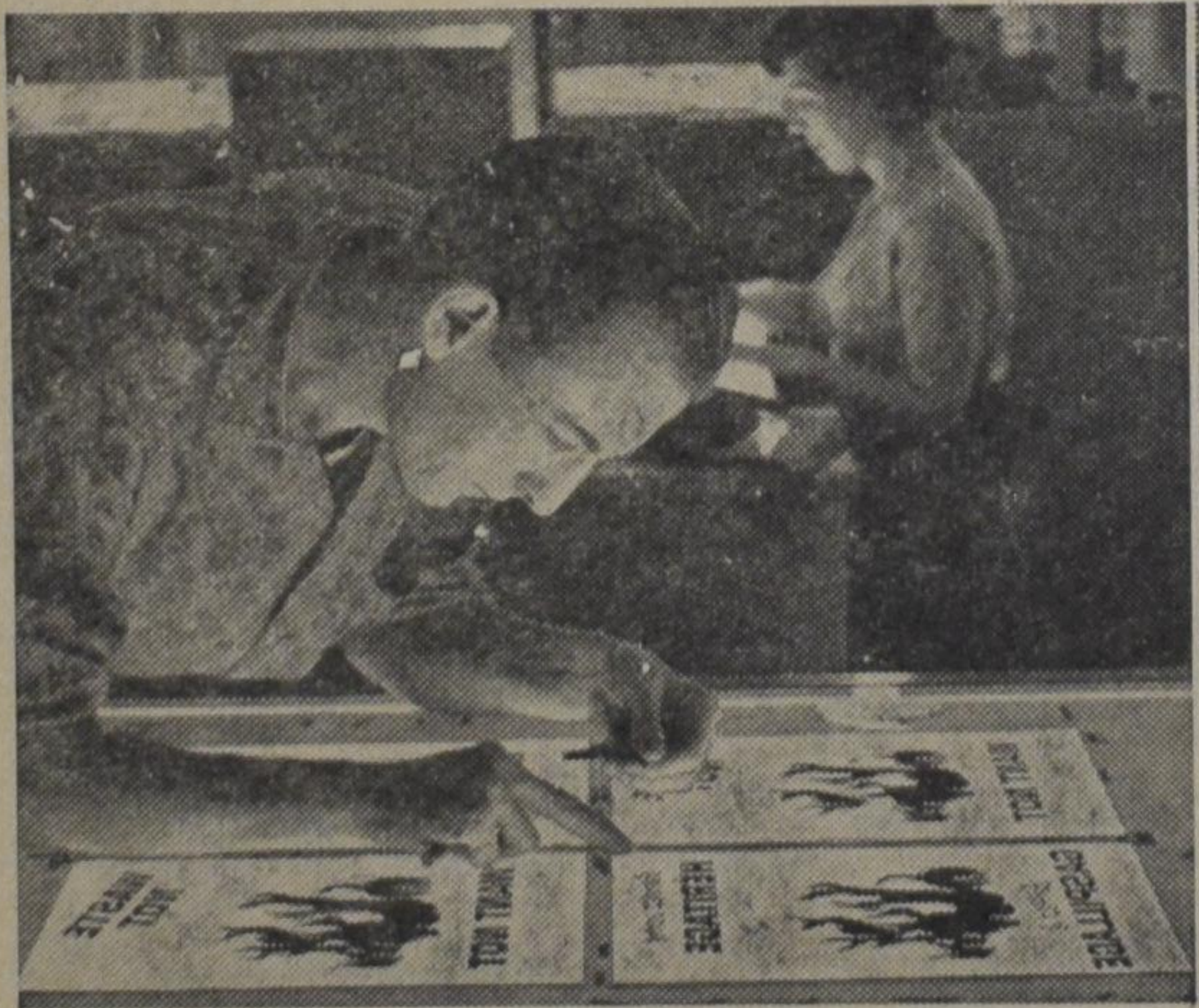

Rhéaume Roy works over light-table during layout work for new publication.

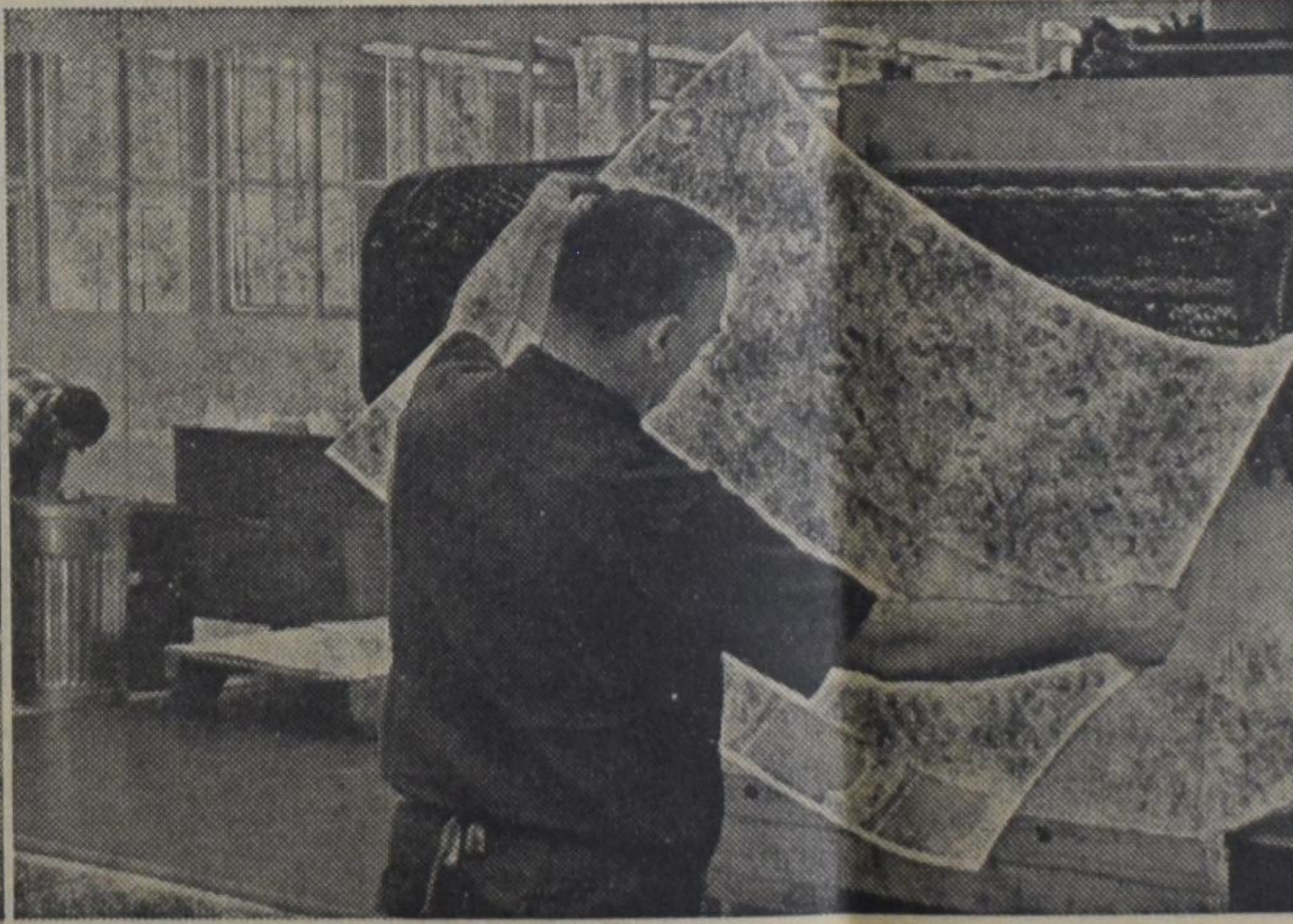

Printer studies proof from off-set press at National Printing Bureau in Hull, Quebec. The importance of printing and publishing
steadily g

Government Publications Grow in National Importance

Book-Buying Canadians Bring Business Boom

Competition for the reading time of Canadians is the most intense in the world, but at the Queen's Printer business is booming. Every 30 seconds a customer enters one of the government bookstores across Canada. Every day 3,000 orders come to the Queen's Printer, Ottawa. Among 20,000 titles in print is authoritative literature on subjects ranging from how to fly an airplane to destroying the purple-backed cabbage worm, from art to mining, figure skating to salmon fishing. Production of 5,000 new titles a year for an annual printing bill of $15,000,000 requires a 500-page catalogue to describe current publications. A peerless source of information on Canada, the Queen's Printer sets out in black and white the why-where-what and how of government activities, policies, decisions and results in the fields of politics, science, culture and social-economic development. Among best sellers are the 5BX-XBX physical fitness booklets (6,000,000 copies), *The Canadian Mother and Child* (1,000,000), *Native Trees of Canada* (500,000), *How to Run a Business* and a recent book, *The Development of Canadian Art.*

al. Other government book-
n Vancouver and Winnipeg.

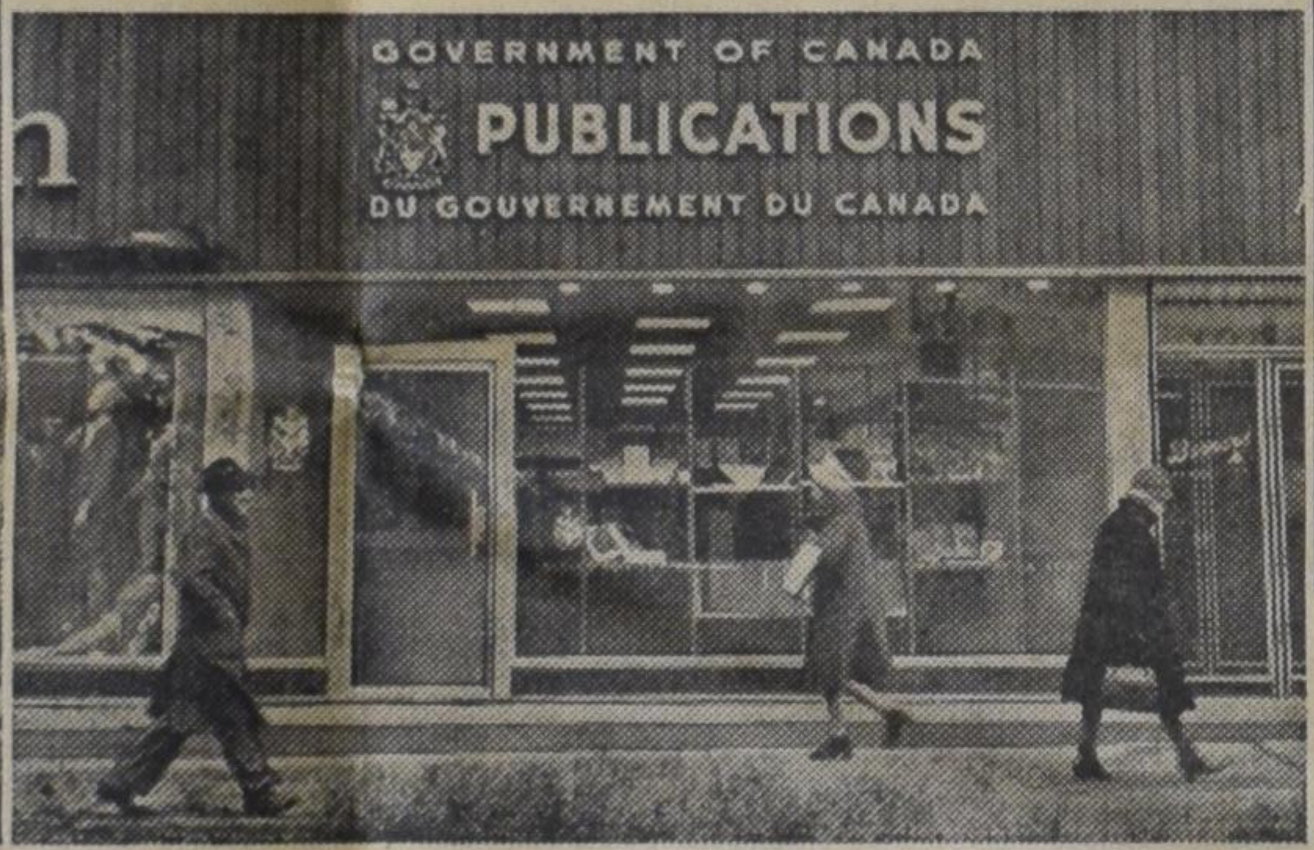

Bookstore, above, is just one retail outlet where Canadians can choose from among 20,000 titles.

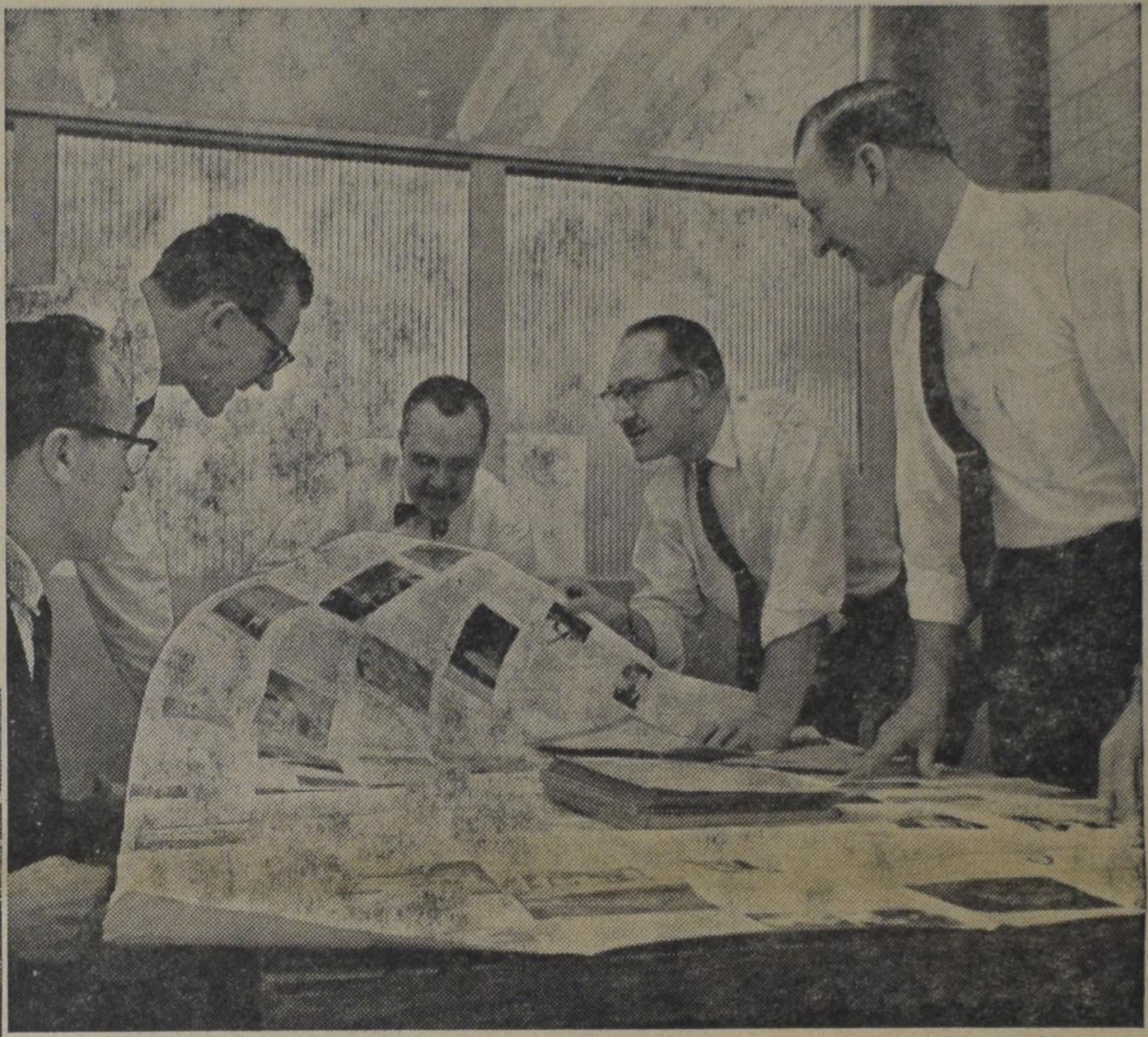

At publications planning meeting, from left, are Alcide Beauchamp, Gerald Boulay, Roma Gilbert, John Shaw (production-publication manager) and Ian Young.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

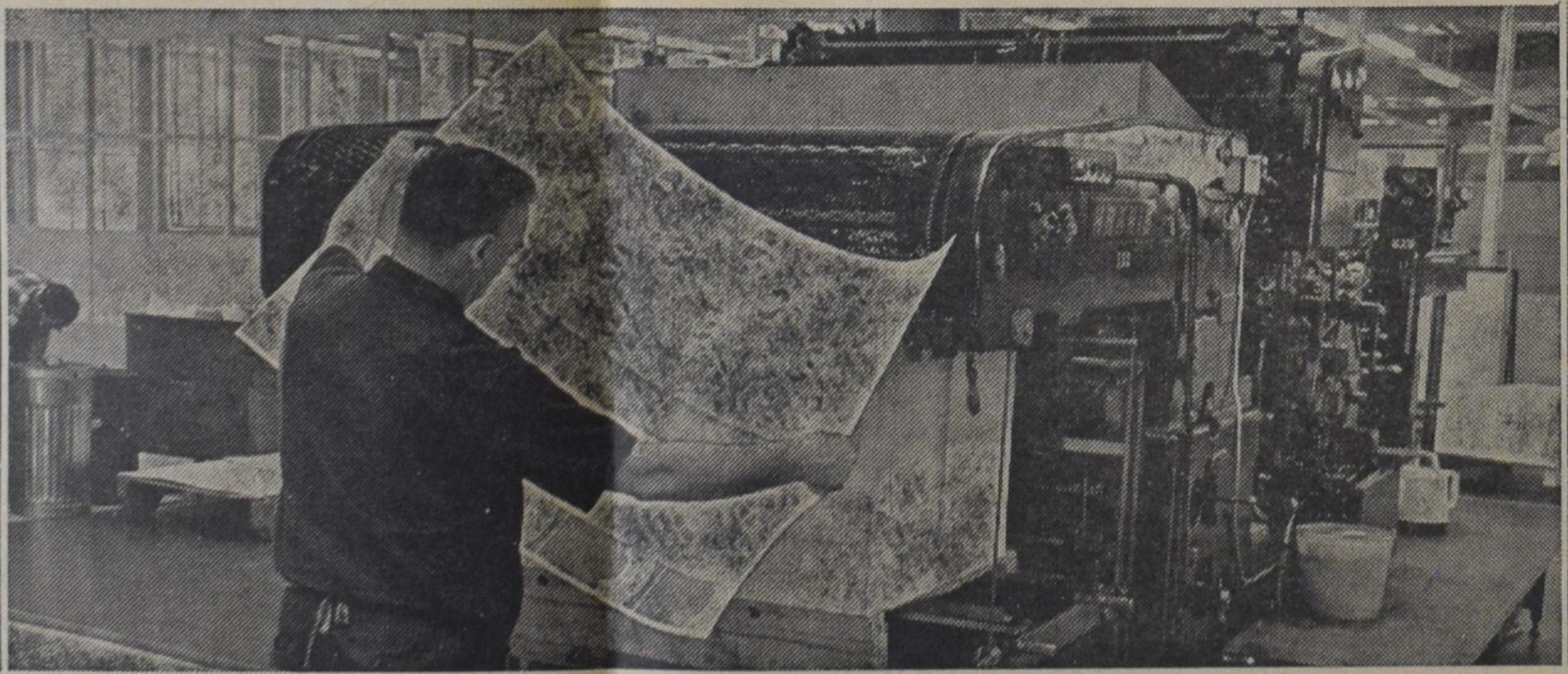

Printer studies proof from off-set press at National Printing Bureau in Hull, Quebec. The importance of printing and publishing to government, as to business and commerce, is steadily growing.

Vickie Hodgins, left, and Linda Barks browse through Ottawa's Rideau Street government bookstore.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(32)

Joe laughed and the laugh was not pleasant. "I'll get along," he told her jauntily. "I always have! You keep the money to send the kid to school!"

He cocked his shabby hat and turned away again, his shoulders audacious.

But he turned back. "Jansie." She could feel his strange eyes upon her.

"What is it, Joe?" he asked.

"I — I don't know hardly how to say it," Joe's voice was low, "but — I do know you're right about — well — everything, Jansie." There was nothing defiant in the fumbling words. "And — if ever you should ever want to pray for me, sometimes, when you got nothing more important to do, why —" he gave an embarrassed laugh, "well, just let yourself go! I reckon I'll appreciate it, and — need it!"

And with no other backward glance, he hurried away through the darkness.

After he had gone, Jansie stood for a long time there in the doorway, the money in her hand, staring out into the night. At last, as if the burden of her own thoughts were almost too heavy to be borne, she leaned against the side of the smithy door and whispered, "Oh Lord, I don't reckon it'll do much good to pray for Joe, now. It looks to me as if he's just about out of Your reach, too. But I reckon maybe I'd better be praying for myself! Forgive me —"

* * *

Jansie awoke at dawn on the morning that Chris was to be graduated. She lay beside Chris, listening to the sounds of daybreak, and trying to sort out the strange swirl of emotions that pulled at her thoughts. There was the triumph at the very dream of sending Chris to college, and the pleasant sense of accomplishment that went with the memory of the lease money so carefully wound in the rolls of lace in the box under the bed. There was distress at the thought of Joe, and a shy new delight in the memory of her conversation with the preacher. And over all the others, lay a new emotion born of the day and its expectations. Jansie dreaded the day with a consuming reluctance!

On her own side of the bed, Chris still slept, her face turned away and her soft curls tumbled against the pillow. Jansie looked with satisfaction at the clean starchiness of the pillowcase. **She's been raised up in a clean home, anyway,** the crippled woman reassured herself. **She ain't been brought up in no filthy ways!**

She ran long fingers over the rough whiteness of the sheet over her own body and Chris' and looked about the little bedroom that had been Annie's. Through the years since it had been her own, it had taken on a different look. Inexpertly applied paint brightened the rickety furniture, and a well-ironed curtain hung across the corner of the room that served as a closet. **I reckon we ain't as thrashy as some!** Jansie struggled to build her ego up to the effort of rising. **Things is clean around here, anyway.**

As if in answer to the strength of her thoughts, Chris turned over and, facing the crippled woman, opened her eyes. "Hi, Jansie," she said with the instant brightness of the awakening young. Then, remembering, she added, "Oh boy! Is this a big day for me!"

"You know your speech?" Jansie demanded with a proud sternness. But her own heart lurched with a sudden sick panic.

Chris giggled happily. "Of course I do," she answered indignantly. "Do you think the valedictorian wouldn't know her speech? 'Fellow students, kind friends of our town, and beloved teachers —'" She sat up in bed, and, incongruous in her cotton nightgown, drew a face of solemn oratory, "'We are assembled here on this vee-ry important occasion of graduation —'"

Jansie looked at the girl and frowned with disapproval. "Look-a here, Chrissie," she said uncertainly, "you ain't acting right! It is important."

Chris giggled again and, climbing out of bed, ran to the window. "I'll say it's important!" she agreed fervently. Leaning out the window, she peered up at the morning sky, then drew a long sigh of relief. "Whew! Thank goodness it's a pretty day!"

"Chris," Jansie forgot her misery at the prospect of the day in delight at bringing a surprise. "Chrissie, you want to go to college?"

All the foolishness left Chris, and she came over, her face quiet, to sit down on the foot of the bed. "Don't tease me, Jansie," she said in a reproachful voice. "There isn't a chance of my going to college and you know it! I've already decided to ask Mr. Byrd for a job in the dime store next fall." She drew her full nightgown over her drawn-up knees and sat there on the bed, huddled childishly, her eyes thoughtful.

"Oh, I don't know about that!" Jansie looked away to hide the indecent excitement that she knew must be showing in her own eyes. "I was talking to Miss Templeton yesterday, and being as how you're getting a scholarship —"

"Yes, but that's for the tuition," Chris reminded her. "There'd still be room and board and books and clothes —" she broke off, "It's just plain impossible, Jansie!"

"Hand me that box of lace there under the bed," Jansie ordered.

With her eyes wondering upon the crippled woman, Chris untucked her long legs, and climbing down, pulled out the box.

Jansie leaned over and, taking out a thick roll of the lace, unwound the filmy length. Greenbacks and coins rolled out on the bed.

Chris picked up the money. "What —" her voice was puzzled als she counted it. "Where on earth did you get seventy-nine dollars, Jansie?"

Reaching over, Jansie took some of the money. "Nineteen dollars and seventy-five cents of it is Willie's," she admitted. "But the rest is for your schooling, Chrissie."

"But —" Chris' face was suddenly troubled. "Where'd you get it, Jansie?"

"Paw sold an oil lease on the place," Jansie explained, "and this here is your share, and mine and — Joe's — What'd you make outa that dime store job if you could get it until fall, Chrissie?"

"Four dollars a week and I can save every dime of it! Oh, Jansie," Chris' eyes widened with the magnificence of her inner vision, "do you suppose I could —"

Jansie's face was solemn as she nodded. "We're a-going to try!" she assured the girl.

But her misery at the prospect of the day, pushed aside for the moment by the excitement of planning, came back with a rush when Chris scrambled out of bed. "Oh my! I think I'm going to just die with happiness, Jansie." She went to the corner and peered beneath the closet curtain. "I have the nicest new dress and I'm valedictorian and," she squeezed the closet curtain in her ecstacy, "and now, I'm going to get to go to college!" She paused, still looking, and her voice dropped to the matter-of-fact. "But what're you going to wear tonight, Jansie?"

There is was! Jansie sat, miserable beneath the inexorable weight of facts. What difference did it make what she wore, anyway? For the finest dress that was even made wouldn't hide the fact that she was still just little old, crippled Jansie Sanders!

She refused to meet Chris' eyes. "I reckon I just ain't good to be able to go tonight, Chrissie," she said briskly.

Chris stopped in mid-air, so to speak, with the closet curtain still clutched against her. "Jansie!" she wailed. "Not going to hear me make my speech!"

"Now look a-here, Chrissie," Jansie's tone was matter-of-fact, "don't you go and throw no fit about it! I ain't — fixed up to go to no fine doings at the school. You ought to know that! Me and my old print dresses!"

"Wear your church dress then," Chris said practically. "It doesn't look so bad!" She came over to sit on the foot of the bed. "If you don't go to hear me, Jansie Sanders, I won't make my speech!" she finished firmly.

Jansie looked miserable. "Church dress or no church dress," she admitted, "I can't face them crowds, honey."

Chris looked thoughtful. "Do you know, Jansie," she said musingly. "I believe a new dress would help your feelings, though." Her eyes lighted. "I've got an idea! Let's take some of this money and buy you a pretty new dress! I think maybe a silk one!"

(To be continued.)

The best advice you can get !

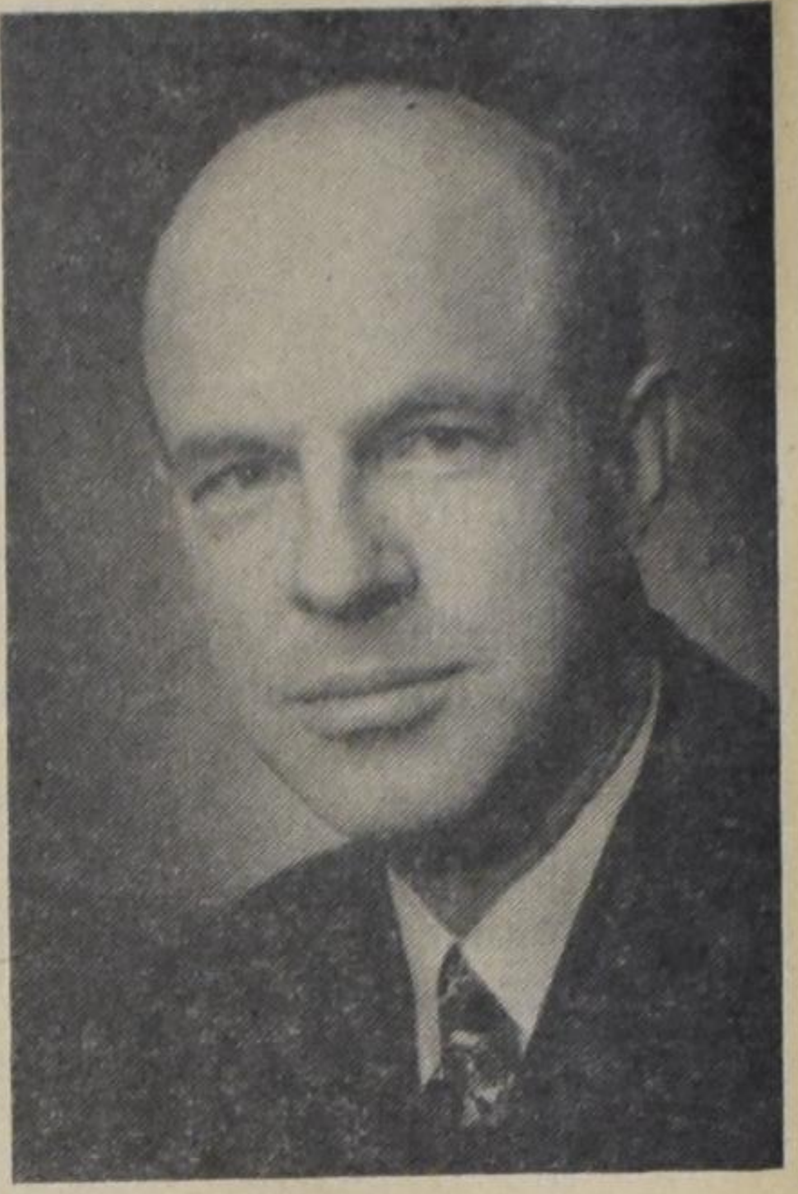

Christian Marriage

by Rolf L. Veenstra

The author gives a **clear picture** of the Biblical standard of **marriage**, and as he does so he lists **many** suggestions to direct those **who** contemplate the same. He **is ever** alert to the evil forces in **modern** life that **seek to undermine this** Divine Institution. **As you read the** book you are moved **to realize the** beauty of marrige relationship **and** the great responsibility **such a re**lationship lays upon those **who** contract it.

There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . We would like to see a copy of the volume in the hands of all young people contemplating matrimony."

"The Evangelical Christian"

"Without hesitation we heartily recommend it to our young men and women.

Young people who are contemplating marriage and who pray that their marriage may be a successful one will greatly benefit by reading this book and join us in thanking its author for writing it."

"The Young Calvinist"

$ 2.90

Order your copy today!

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 28

THE KING CONDEMNED

(Mark 15:1-20)

BACKGROUND NOTES

Here the sufferings of Christ increase in intensity.

We do well to remember this, since the temptation is strong to study a passage such as this without becoming personally involved. Then our study will not bear the desired fruit. The gospel confronts us with the message at this point that all these sufferings were part of Christ substituting himself for us and thus achieving our salvation by his self-sacrifice. Hence this is to be more than an intellectual exercise. The essence of our response must be: This Christ did for me!

In this section we behold Christ condemned. Proportionately much more attention is given to the last days of our Savior's life in the gospels than to the rest? Can you explain why? How was this the climax of his earthly minstry? Why did Christ have to be "obedient unto death"? Show how this obedience was the fulfilment of God's claim on man to live in covenant obedience. Show also how Christ restored and fulfilled what Adam and his descendants (we) failed to do.

Here are stepping-stones to the crucifixion. Note each incident carefully. Show especially how in each instance Christ was acting as our substitute. (Read on this Calvin: **Harmony of the Gospels**, vol. III, pp. 280-291). Here we must discern God's plan for man's redemption; Christ's perfect work on our behalf; the deadly sin of mankind. Only divine redemption meets man's need. Thus although Jesus is on trial here, we see Christ's sinlessness and the moral and spiritual bankruptcy of men. Thus really all men, Jews and Gentiles, are on trial. And because Christ endured the trial and condemnation as he did, He shows himself to be the perfect Savior-King who frees us from all fears of appearing before the tribunal of God.

THE OUTLINE

A. **The Savior-king on trial.** (vs. 1-5)

1. Note carefully the setting and what took place immediately before this. Christ had been captured, initially investigated by Annas, and then under Caiaphas condemned according to Jewish law. This was a illegal act by the Sanhedrin. What was illegal about it? What was the Sanhedrin? Why could it not execute the death penalty? On what grounds was Jesus there condemned?
2. To gain their end, which was Christ's death, the chief priests and others led him to Pilate. Why did they want his death? Pilate was Roman procurator from 26 to 36 A.D. Historians inform us that he was callous and cruel. Yet he also indulged the religious leaders at times. Why? Why were the Jews the hardest people for the Romans to subdue?
3. False accusations were levelled against Jesus by the Jews. One of these catches Pilate's attention, namely, that Christ was a revolutionary. Hence the "kingship" of Christ is investigated now. Why was this a serious charge? Pilate asks about this. Jesus answers with a strange reply. He could not answer with a simple "yes" or "no". Why would either answer have left a false impression? Study the record given in John 18:33-38.
4. Beyond a few simple statements Christ does not reply to the accusations. Why not? How does this fulfill Isaiah 53? This silence of Christ, as well as his words, was part of his **prophetic** ministry. He is also silent for our sakes, that we may be delivered from our sins which rise up against us. This can be best explained by the fact that Christ recognized beyond and above Pilate's authority that of God who condemned him as the one carrying our sins. Explain the meaning of Catechism, qu. 38. What comfort is this for the Christian? Since Christ by this act gives us the right again to speak, about what must we speak? Why are idle and sinful and cheap words such a serious denial of our faith in Christ?

B. **The Savior-king rejected.** (vs. 6-15)

1. Pilate finds himself in an impasse. He realizes Christ is innocent. Yet he is afraid of the Jews. Why was he afraid? What could they do to him and his position? Hence he looks for a way out. He allows them to choose between Jesus and Barabbas. Of course, he expected them to choose for Jesus. This shows how little he sensed of the issues involved.
2. Explain who Barabbas was. Indicate this from the gospel records. The point here is that the Jews much preferred a revolutionary hero who was dangerous to society than Jesus who had always gone about doing good. At bottom, the Jews were not interested in God's kingdom; only in their own. Show how people today make the same fatal choice, also people within the church. How can we make ourselves guilty of this same heinous sin?
3. The issue is clearly stated. Pilate makes mention of Christ as King of the Jews. What did he mean by giving Christ this title? Show how Pilate did not take Christ seriously either. How do we often fail to take Christ's kingship seriously? More than that, notice too how Pilate did an injustice. He offered the choice between Christ and Barabbas before he had officially condemned Christ to death. Here was "justice" determined by mass psychology. What happens to a state which so plays with justice? Are there tendencies in this direction in our nations and law courts today?
4. It is important to recognize that envy inspired the priests. Of what were they envious? Who do you think really crucified Christ as the responsible parties: Jews, Gentiles or both? Explain and prove your answer. In all this, however, we must see God's wondrous plan of salvation for the lost and sinful world. Man's sins indeed are exposed in the false choice, but even more we see the great love of God in Christ manifested. Explain here the bankruptcy of both the church and the world (state) of that day.

C. **The Savior-king mocked.** (vs. 16-20)

1. This whole section stresses that in the eyes of Jews and Romans alike Christ was set at nought. To them he counted for nothing. They felt they could do with him what they wished. Show how his degradation of another person results from sin. How does this sin manifest itself today? How about present day attitudes to the poor, uneducated, people of other races, etc.? But more than this, these verses stress that Christ was set at nought to suffer and die for our sins. This was the payment for his own, who deserve to be at nought because sin makes us worthless in the sight of God. Only grace restores us in God's sight. And those who live by this grace will never set others at nought.
2. Here the kingship of Christ is mocked. How was this done? Why was Christ scourged first? Was it legal to so mock their helpless victim? Show how already at this point Christ is beginning to taste some of the awful agonies of hell. Schilder speaks in this connection of Christ being "ex lex",, outside of the sphere where the law operates. Show how the law is intended to safeguard human dignity and rights, and how these are completely absent in hell. In hell man's kingship, with which he was originally endowed and which he forfeited by sin, will be mocked endlessly. Then the devils will have men in their clutches and mock them for their vaunted pride which they displayed on earth. Throughout the lesson seek to understand three things: 1 — what actually happened here when God put his suffering servant in the hands of cruel men for our salvation; 2 — how what actually happened here contributed specifically to our salvation, both by Christ's active and passive obedience; and 3 — what kind of lives we who honor Christ as our Savior-king should live as our response, both in relation to God's will as revealed in the Word and in relation to the world which mocks Christ's disciples.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FEBRUARY LADDER

Problems:	96	97	98	99	Sub-Total	Previous Total	TOTAL
Points :	3	2	3	2	10		
F. Tolsma, Vauxhall, Alta.	0	0	0	2	2	83	85
E. H. Langendoen, St. Catharines, Ont.	0	0	0	2	2	81	83
E. Smit, Bowmanville, Ont.	2	0	1	2	5	67	72
A. Guillaume, (II) Toronto, Ont.	0	2	0	2	4	68	72
J. Byl, Burnaby, B.C.	1st time no answer					68	68
H. Postma, Port Williams, N.S.	0	0	0	0	0	66	66
J. Heikamp, (I) Burlington, Ont.	0	2	1	2	5	41	46
J. Wierda, Winnipeg, Man.	—	0	—	0	0	43	43
H. Geerlof, (I) Smithville, Ont.	—	0	—	2	2	38	40
J. Binnema, Rocky Mountain House, Alta.	1st time no answer					36	36
Dr. T. VanDeursen, (I) The Hague, Neth.	0	—	3	2	5	28	33
J. Van Dam, Redcliff, Alta.	0	0	0	0	0	30	30
M. DeJong, (I) Stirling, Ont.	0	0	3	2	5	16	21
W. Triemstra, (I) Ottawa, Ont. 0	0	0	0	0	0	14	14
C. Bruinsma, Goderich, Ont.	0	0	3	2	5	9	14

(Continued on page 12B)

CONFIDENTIALLY SPEAKING

DEAR CONFIDENTIAL ADVISOR:

I am seventeen and have been dating a boy, nineteen, for three months. Last week he asked me to go steady and I took his ring. When I came home and my mother saw the ring, she ordered me to give it back to him. I like this boy very much and want to go with him, but I hate to have my parents against me. What should I do?

"INBETWEENER"

DEAR INBETWEENER:

The first thing you should do is go to your mother and calmly talk things over. It could very well be a question of not understanding what "going steady" means on your mother's part. From your letter, we assume that your mother knows you have been going out with this boy, and if she during that time has never commented on your relationship, then we take it she has nothing against him as a person. Going steady in itself is not something parents should take too seriously, although to you and your boyfriend it means that neither of you will date anyone else. But they should not confuse it with an engagement.

Your mother may feel that you should have asked hers and your father's permission before accepting his ring. Eventhough we understand that in your place it may have been a little odd to say to your friend "I'll have to ask my parents first." He probably surprised you with his question, and you very likely gladly accepted it then and there, without realizing at the time the complications that would result from it.

From your mother's point of view, we can see how she might object to the ring. A ring is a symbol and promise of faithfulness, and a promise of any nature is a thing never to be taken lightly. Your mother may feel you are too young to bind yourself to one particular person, even if it means in dating only.

If your parents still disapprove after you have talked this over, then you will have to subject yourself to their wishes. Moreover, you should make this a matter of prayer. We would strongly advise you to show your parents your confidence. If your boyfriend really cares for you and is serious in his intentions, then he will not mind waiting a little while.

Con Fidential.

Ad. Viser

Have Fun With Your Camera

PICTURES OF THE BABY

BY GUY GILBERT

What makes a baby picture stand out? Lots of things that you can usually control. For instance, it will appeal to just about everybody from Nanaimo to St. John's, Newfoundland, if it tells a story about youngsters that immediately strikes a chord in all of us.

The best way to make certain you'll get such pictures is to keep a weather eye out for photographic moments — and keep your camera and flash gun loaded and handy all through the day. That's advisable because your prize snapshot may be found at breakfast, in the backyard, during Baby's afternoon nap, or at bath or bedtime.

Next, don't just set out to make a picture — aim to picture the youngster's moods. If you can catch a two-year-old with a faraway look in his eye, or a look of frustration as he's learning how to tie his shoe laces, your opportunities for producing a "better than average" snap will be excellent.

To pick up such facial expressions, get close to the subject, within six feet if your camera permits. For general pictures of more active older children who may be roller skating or rough-housing, stay farther back — 10 to 15 feet.

Remember, too, that spontaneity plays an important role in delightful children's pictures. Don't attempt to make a youngster pose for you. Let him play quite naturally; give him a free rein. Put all the emphasis on the child, his expression, mood, or activity. If an adult appears in the snapshot, don't let that person detract from the child, who is the centre of interest.

Use a shutter speed fast enough to stop unexpected movement by your unpredictable little star. Your pride and joy will look more natural if she's caught in the act of reaching for her favorite doll, leaning closer to enjoy the rose's fragrance better, or smiling broadly enough to reveal that first tooth. Hold the camera steady during the exposure interval. Perhaps a tripod is in order, or the top of a convenient table can be the base of operations.

Finally, think about surroundings before shooting. Remember that the subject is the important thing — not the clutter of unrelated background objects. Plan pictures carefully and simply.

Let's Play Chess (Continued)

W. F. Stokdijk, (I) Old Barns, N.S.	0	0	0	2	2	10	12
G. Bloemendal, (I) Toronto, Ont.	0	2	—	2	4	6	10
R. Teschow, Toronto, Ont.	1st time no answer					7	7
G. Heebink, Brantford, Ont.	0	0	—	—	0	7	7
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	—	0	—	0	0	6	6
G. VanBelle, Toronto, Ont.	0	0	0	0	0	6	6
A. Schuitema, Barrie, Ont.	1st time no answer					6	6
R. Van Kooy, (I) Guelph, Ont.	0	0	1	2	3	(97)	3
P. Zijlstra, Brantford, Ont.	—	—	0	0	0	2	2
J. Van Burik, Paterson, N.J., U.S.A.	1st time no answer					2	2
B. DeJong, Greensville, Ont.	0	0	0	0	0	2	2
M. Visser, Duncan, B.C.	—	—	—	0	0	2	2
J. VanderVeer, Cornwall, Ont.	0	0	0	2	2	New, welcome	2
D. VanderKooy, Hamilton, Ont.	3rd time no answer					1	1
A. Renema, Duncan, B.C.	0	0	1	0	1	New, welcome	1
J. Westendorp, Aldergrove, B.C.	3rd time no answer					0	0
P. Bakker, Edmonton, Alta.	3rd time no answer					0	0
W. H. VandenBorn, Edmonton, Alta.	—	—	0	0	0	New, welcome	0

REMARKS

This ladder shows that the February series of problems was exceedingly difficult. This month we have some easier problems before us. This time we welcome three new contestants. The number of those who did not send in any solution is too big. Let us stay together if possible.